Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 11. septembra 2019*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) č. 549/2013 – Európsky systém národných a regionálnych účtov v Európskej únii – Príloha A odsek 20.15 – Kontrola nad národnými športovými federáciami vo forme súkromných neziskových inštitúcií, ktorú vykonáva Národný olympijský výbor – Príloha A odsek 20.15 druhá veta – Pojem ‚verejný zásah vo forme všeobecného nariadenia uplatniteľného na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť' – Rozsah – Príloha A odsek 20.15 prvá veta – Pojem ‚schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program' súkromnej neziskovej inštitúcie – Rozsah – Príloha A odsek 2.39 písm. d), odsek 20.15 písm. d) a odsek 20309 písm. i) posledná veta – Zohľadnenie členských príspevkov zaplatených členmi súkromnej neziskovej inštitúcie"

V spojených veciach C-612/17 a C-613/17,

ktorých predmetom sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ podané rozhodnutiami Corte dei conti (Dvor audítorov, Taliansko) z 13. septembra 2017 a doručené Súdnemu dvoru 24. októbra 2017, ktoré súvisia s konaniami:

Federazione Italiana Golf (FIG)

proti

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT),

Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-612/17),

a

Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

proti

Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT) (C-613/17),

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory A. Arabadžiev, predseda Súdneho dvora vykonávajúci funkciu sudcu druhej komory K. Lenaerts a sudca C. Vajda (spravodajca),

generálny advokát: G. Hogan,

tajomníčka: C. Strömholm, referentka,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. februára 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Federazione Italiana Golf (FIG), v zastúpení: P. Montone a M. Montone, avvocati,

– Federazione Italiana Sport Equestri (FISE), v zastúpení: G. Tobia, avvocato,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. De Bellis a D. Del Gaizo, avvocati dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: F. Moro a F. Simonetti, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. februára 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 549/2013 z 21. mája 2013 o európskom systéme národných a regionálnych účtov v Európskej únii (Ú. v. EÚ L 174, 2013, s. 1).

2 Tieto návrhy boli predložené v rámci dvoch sporov, v ktorých proti sebe stoja vo veci C-612/17 Federazione Italiana Golf (Talianska golfová federácia, ďalej len „FIG“) na jednej strane a Istituto nazionale di statistica (Národný štatistický inštitút, Taliansko, ďalej len „ISTAT“) spolu s Ministero dell'Economia e delle Finanze (Ministerstvo hospodárstva a financií, Taliansko) na druhej strane, ako aj vo veci C-613/17 Federazione Italiana Sport Equestri (Talianska federácia jazdeckých športov, ďalej len „FISE“) na jednej strane a ISTAT na druhej strane, pričom tieto spory sa týkajú zápisu FIG a FISE na zoznam jednotiek verejnej správy za rok 2017, na ktoré sa vzťahujú konsolidované výsledky verejnej správy (ďalej len „zoznam ISTAT 2016“).

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenie 1 nariadenia č. 549/2013 znie:

„Tvorba politík v Únii a monitorovanie ekonomík členských štátov a hospodárskej a menovej únie (HMÚ) si vyžaduje porovnateľné, aktuálne a spoľahlivé informácie o štruktúre ekonomiky a vývoji ekonomickej situácie každého členského štátu alebo regiónu.“

4 Odôvodnenie 3 tohto nariadenia stanovuje:

„Občania Únie potrebujú ekonomické účty ako základný nástroj na analyzovanie ekonomickej situácie členského štátu alebo regiónu. V záujme porovnateľnosti by mali byť takéto účty založené na jednom súbore zásad, ktoré neumožňujú rozdielny výklad. Poskytované informácie by mali byť čo najpresnejšie, najúplnejšie a najvčasnejšie, aby sa zabezpečila maximálna transparentnosť za všetky sektory.“

5 Príloha A kapitola 1 uvedeného nariadenia, ktorá uvádza všeobecné charakteristiky a základné princípy Európskeho systému účtov (ďalej len „ESA 2010“), obsahuje odseky 1.01, 1.19, 1.34, 1.35, 1.36, 1.37 a 1.57, ktoré znejú takto:

„1.01. [ESA 2010] je medzinárodne kompatibilný účtovný rámec pre systematické a podrobné opísanie národnej ekonomiky (t. j. regiónu, krajiny alebo skupiny krajín), jeho súčastí a jeho vzťahov s ostatnými národnými ekonomikami.

…

1.19. Údaje zo systému ESA majú pre [Úniu] a jej členské štáty podstatnú úlohu pri formulovaní a monitorovaní ich sociálnej a hospodárskej politiky.

Príklady použitia systému ESA sú:

…

b) vymedzenie kritérií postupu pri nadmernom deficite: meranie deficitu verejných financií a verejného dlhu;

…

1.34. Sektorové účty sa vytvárajú zaraďovaním jednotiek do sektorov, čo umožňuje vykazovať transakcie a bilančné položky účtov podľa sektorov. Vykazovanie podľa sektorov odhaľuje na účely hospodárskej a fiškálnej politiky mnohé kľúčové miery. Hlavnými sektormi sú domácnosti, verejná správa, korporácie (finančné a nefinančné), neziskové inštitúcie slúžiace domácnostiam (NZISD) a zahraničie.

Rozlíšenie medzi trhovou a netrhovou činnosťou je dôležité. Subjekt kontrolovaný verejnou správou, ktorý je preukázateľne trhovou korporáciou, sa zaraďuje do sektora korporácií, mimo sektora verejnej správy. Úroveň deficitu a dlhu korporácie nebude preto súčasťou deficitu a dlhu verejnej správy.

1.35. Je dôležité, aby boli stanovené jasné a spoľahlivé kritériá na zaradenie subjektov do sektorov.

Verejný sektor sa skladá zo všetkých inštitucionálnych jednotiek, ktoré sú rezidentmi v danom hospodárstve a ktoré sú kontrolované vládou [verejnou správou – *neoficiálny preklad*]. Súkromný sektor sa skladá zo všetkých ostatných rezidentských jednotiek.

Tabuľka 1.1 stanovuje kritériá, ktoré sa používajú na rozlíšenie medzi verejným a súkromným sektorom a v rámci verejného sektora medzi sektorom verejnej správy a sektorom verejných korporácií a v rámci súkromného sektora medzi sektorom NZISD a sektorom súkromných korporácií.

Tabuľka 1.1

Kritériá	Kontrola verejnou správou (verejný sektor)	Súkromná kontrola (súkromný sektor)
Netrhová produkcia	verejná správa	NZISD
Trhová produkcia	verejné korporácie	súkromné korporácie

1.36. Kontrola je definovaná ako schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program inštitucionálnej jednotky. Ďalšie podrobnosti týkajúce sa vymedzenia kontroly sú uvedené v odsekoch 2.35 až 2.39.

1.37. Rozlišovanie medzi trhovou a netrhovou činnosťou, a pri subjektoch verejného sektora ich zaradenie do sektora verejnej správy alebo sektora korporácií, sa vykonáva podľa nasledujúceho pravidla:

Činnosť sa považuje za trhovú vtedy, keď sa s príslušnými výrobkami a službami obchoduje za týchto podmienok:
1. predajcovia sa snažia dlhodobo maximalizovať svoje zisky voľným predajom výrobkov a služieb na trhu komukoľvek, kto je pripravený zaplatiť požadovanú cenu;
2. kupujúci sa snažia maximalizovať svoj úžitok pri svojich obmedzených zdrojoch tým, že si nakupujú podľa toho, ktoré produkty najlepšie spĺňajú ich potreby pri ponúkanej cene;
3. efektívne trhy existujú tam, kde predávajúci a kupujúci majú prístup na trh a informácie o ňom. Efektívny trh môže fungovať dokonca aj v prípade, ak tieto podmienky nie sú úplne splnené.

…

1.57. Inštitucionálne jednotky sú ekonomické subjekty, ktoré sú oprávnené vlastniť výrobky a aktíva, prijímať záväzky a zapájať sa do ekonomických činností a transakcií s inými jednotkami. Na účely systému ESA 2010 sú inštitucionálne jednotky zoskupené do piatich vzájomne sa vylučujúcich domácich inštitucionálnych sektorov:
a) nefinančné korporácie;
b) finančné korporácie;
c) verejná správa;
d) domácnosti;
e) [NZISD].

Týchto päť sektorov tvorí spolu celkovú domácu ekonomiku. Každý sektor je zároveň rozdelený do subsektorov. Systém ESA 2010 umožňuje vytvoriť kompletný súbor tokových účtov a súvahových účtov, ktoré možno zostaviť za každý sektor a subsektor, ako aj za celú ekonomiku. Nerezidentské jednotky môžu byť s týmito piatimi domácimi sektormi vo vzájomnej interakcii, pričom tieto vzájomné interakcie sa vykazujú medzi piatimi domácimi sektormi a šiestym inštitucionálnym sektorom: sektorom zahraničia.

…“

6 V kapitole 2 tejto prílohy, nazvanej „Jednotky a zoskupenia jednotiek“, sa nachádza odsek 2.12, graf 2.1, ako aj odseky 2.34, 2.39 a 2.130 v tomto znení:

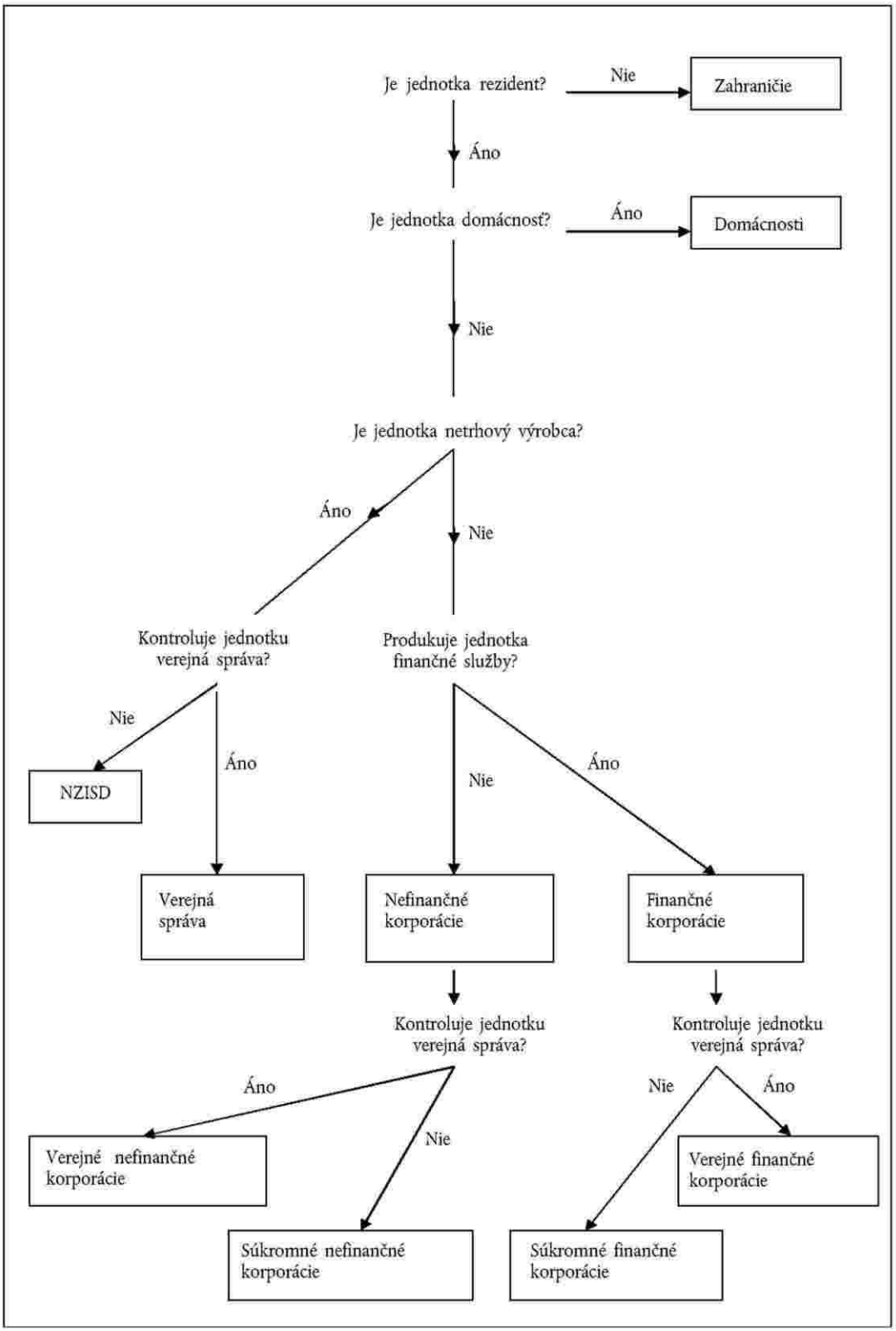
2.12. *Definícia*: Inštitucionálna jednotka je hospodársky subjekt charakterizovaný samostatnosťou pri rozhodovaní o výkone svojej hlavnej funkcie. Rezidentská jednotka sa považuje za inštitucionálnu jednotku na ekonomickom území, na ktorom má centrum hlavného ekonomického záujmu, ak má samostatnosť pri rozhodovaní a vedie buď úplný súbor účtov, alebo je schopná zostaviť úplný súbor účtov.

Aby mal samostatnosť pri rozhodovaní vo vzťahu k svojej hlavnej funkcii, subjekt musí byť:
a) oprávnený vlastniť výrobky a aktíva vo vlastnom mene; preto musí byť schopný meniť vlastníctvo výrobkov a aktív v transakciách s inými inštitucionálnymi jednotkami;
b) schopný prijímať hospodárske rozhodnutia a zapájať sa do ekonomických činností, za ktoré zodpovedá a za ktoré je zodpovedný zo zákona;

c) schopný prijímať záväzky vo vlastnom mene, zaväzovať sa na ďalšie povinnosti či iné záväzky a uzatvárať zmluvy a
d) schopný viesť úplný súbor účtov, pozostávajúci z účtovných záznamov zahŕňajúcich všetky jeho transakcie vykonané počas účtovného obdobia, ako aj súvahy aktív a pasív.

…

Graf 2.1 – Zaradenie jednotiek do sektorov>

Je jednotka rezident?
Nie
Zahraničie
Áno
Je jednotka domácnosť?
Áno
Domácnosti
Nie
Je jednotka netrhový výrobca?
Áno
Nie
Kontroluje jednotku verejná správa?
Produkuje jednotka finančné služby?
Nie
Áno
NZISD
Verejná správa
Nie
Áno
Nefinančné korporácie
Finančné korporácie
Kontroluje jednotku verejná správa?
Kontroluje jednotku verejná správa?
Áno
Nie
Verejné nefinančné korporácie
Súkromné nefinančné korporácie
Nie
Áno
Verejné finančné korporácie
Súkromné finančné korporácie

…

2.34. V grafe 2.1 je znázornené, ako sú jednotky zaradené do hlavných sektorov. Na určenie sektora jednotky, ktorá je rezidentská a nie je domácnosťou, je podľa diagramu potrebné určiť, či je, alebo nie je kontrolovaná verejnou správou a či je trhovým, alebo netrhovým výrobcom.

…

2.39. V prípade neziskových inštitúcií uznaných ako nezávislé právne subjekty sa musí posúdiť týchto päť ukazovateľov kontroly:

a) vymenovanie [vymenúvanie – *neoficiálny preklad*] vedúcich zamestnancov;
b) ustanovenia zakladajúcich listín;
c) zmluvné dohody;
d) miera financovania;
e) miera preberania rizika štátom [verejnou správou – *neoficiálny preklad*].

Tak ako v prípade korporácií, v niektorých prípadoch môže na kontrolu stačiť jediný ukazovateľ, v iných prípadoch môže byť však kolektívnym ukazovateľom kontroly viacero samostatných ukazovateľov.

…

2.130. … Netrhové NZISD kontrolované verejnou správou sú zaradené do sektora verejnej správy (S.13).

…“

7 Príloha A kapitola 3 odsek 3.31 nariadenia č. 549/2013 uvádza:

„…

Súkromná nezisková inštitúcia sa zaraďuje do sektora NZISD, ak ide o netrhového výrobcu, okrem prípadu, keď ju kontroluje verejná správa. Keď súkromnú neziskovú inštitúciu kontroluje verejná správa, zaraďuje sa do sektora verejnej správy.

…“

8 Kapitola 4 tejto prílohy s názvom „Rozdeľovacie transakcie“ obsahuje odseky 4.125 a 4.126, ktoré stanovujú:

„Bežné transfery NZISD (D.751)

4.125. *Definícia*: Bežné transfery NZISD zahŕňajú všetky nepovinné príspevky (okrem dedičstiev), predplatné členského a finančnú podporu, ktorú NZISD dostávajú od domácností (vrátane nerezidentských domácností) a v menšej miere aj od ostatných jednotiek.

4.126. Bežné transfery NZISD zahŕňajú:

a) pravidelné členské, ktoré platia domácnosti odborovým organizáciách a politickým, športovým, kultúrnym, náboženským a im podobným organizáciám zaradeným do sektora NZISD;

…“

9 V kapitole 20 rovnakej prílohy, ktorá sa týka účtov verejnej správy, sa nachádzajú odseky 20.05, 20.13, 20.15, 20.17, 20.18, 20.29, 20.306, 20.309 a 20.310. Podľa týchto odsekov:

„20.05. Sektor verejnej správy (S.13) pozostáva zo všetkých jednotiek verejnej správy a všetkých netrhových [všetkých netrhových súkromných – *neoficiálny preklad*] neziskových inštitúcií, ktoré sú pod kontrolou jednotiek verejnej správy. …

…

20.13. Neziskové inštitúcie [Súkromné neziskové inštitúcie – *neoficiálny preklad*], ktoré sú netrhovými výrobcami a ktoré sú pod kontrolou jednotiek verejnej správy, sú jednotkami sektora verejnej správy.

…

20.15. Kontrola neziskovej inštitúcie [Kontrola nad súkromnou neziskovou inštitúciou – *neoficiálny preklad*] sa definuje ako schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program [súkromnej – *neoficiálny preklad*] neziskovej inštitúcie. Verejné zásahy vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť, nie sú smerodajné pri rozhodovaní o tom, či má verejná správa kontrolu nad individuálnou jednotkou. Aby sa zistilo, či je [súkromná – *neoficiálny preklad*] nezisková inštitúcia pod kontrolou verejnej správy, malo by sa zohľadniť týchto päť ukazovateľov kontroly:

a) vymenúvanie vedúcich zamestnancov;
b) ostatné ustanovenia zakladajúcej listiny, ako napríklad povinnosti v stanovách [súkromnej – *neoficiálny preklad*] neziskovej inštitúcie;
c) zmluvné dohody;
d) stupeň [miera – *neoficiálny preklad*] financovania;
e) vystavenie riziku.

Splnenie jediného kritéria môže stačiť na vytvorenie kontroly. Ak však [súkromná – *neoficiálny preklad*] nezisková inštitúcia, ktorú financuje najmä verejná správa, je naďalej schopná vo významnom rozsahu určovať svoju politiku alebo program podľa zásad uvedených v ostatných ukazovateľoch, nepovažuje sa za inštitúciu, ktorá je pod kontrolou verejnej správy. Vo väčšine prípadov viac ukazovateľov súhrnne poukáže na kontrolu. Rozhodnutie založené na týchto ukazovateľoch bude vecou úsudku.

…

Ostatné jednotky verejnej správy

20.17. Rozhodnúť o klasifikovaní výrobcov výrobkov a služieb, ktorí pracujú pod vplyvom jednotiek verejnej správy, môže byť zložité. Môžu sa zaradiť do sektora verejnej správy alebo, ak sú inštitucionálnymi jednotkami [ak spĺňajú kritériá pre inštitucionálne jednotky – *neoficiálny preklad*], do sektora verejných korporácií. V takýchto prípadoch sa používa nasledujúci rozhodovací strom.

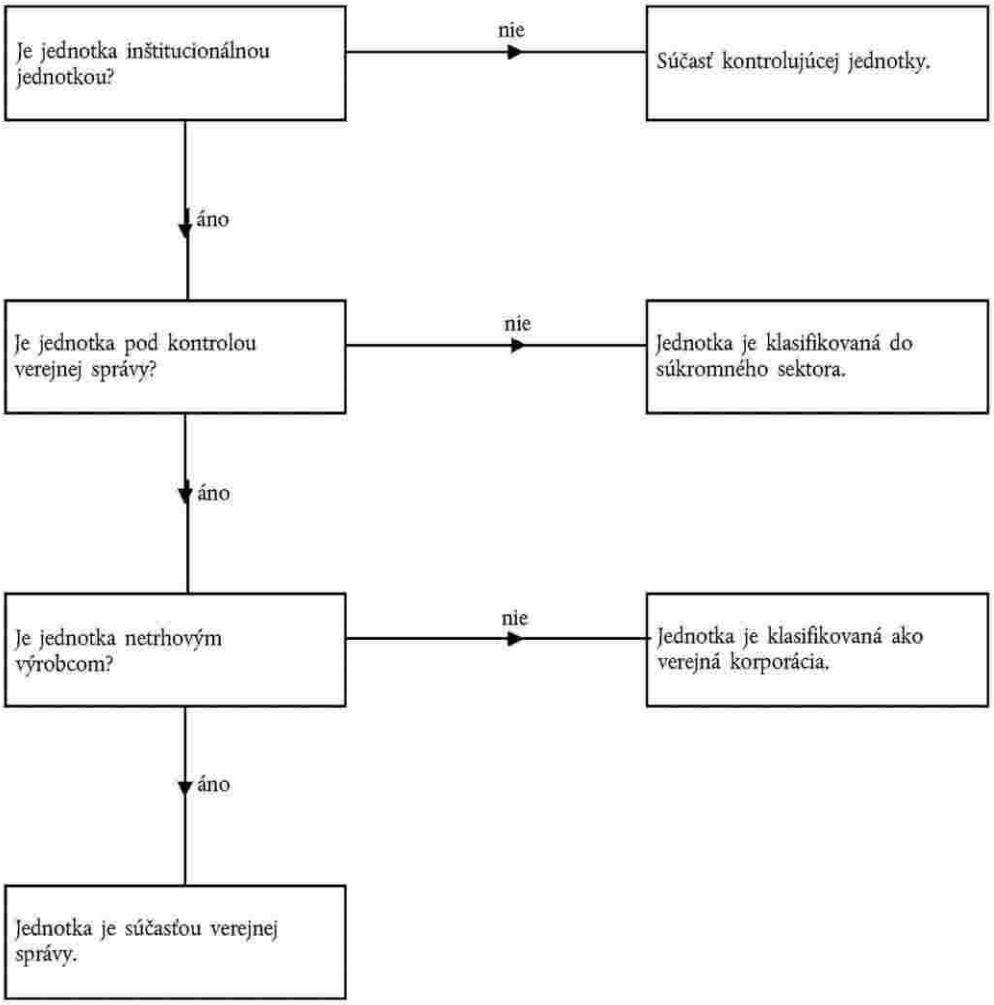

Diagram 20.1 – Rozhodovací strom

Verejná kontrola

20.18. Kontrola nad subjektom sa definuje ako možnosť určovať všeobecnú politiku alebo program uvedeného subjektu. …

…

Posudzovanie kritéria trhový/netrhový

20.29. … Schopnosť vykonávať trhovú činnosť sa posudzuje najmä podľa zaužívaného kvantitatívneho kritéria (kritérium 50 %), kde sa tržby dávajú do pomeru k výrobným nákladom (ako je to definované v odsekoch 20.30 a 20.31). Na to, aby bol výrobca trhovým výrobcom, musí verejná jednotka počas súvislého viacročného obdobia pokrývať aspoň 50 % svojich nákladov svojimi tržbami.

…

20.306. Všetky inštitucionálne jednotky zahrnuté do verejného sektora sú rezidentské jednotky pod priamou alebo nepriamou kontrolou verejnej správy prostredníctvom jednotiek verejného sektora ako celku. Kontrola nad jednotkou sa definuje ako možnosť určovať všeobecnú politiku uvedenej jednotky. To je podrobnejšie opísané v ďalšom texte.

…

Kontrola verejného sektora

20.309. Kontrola nad rezidentskou jednotkou verejného sektora sa definuje ako právomoc určovať všeobecnú politiku tejto jednotky. Je možné to realizovať priamymi právami jedinej jednotky verejného sektora alebo kolektívnymi právami viacerých jednotiek. Zohľadňujú sa tieto ukazovatele kontroly:

a) Právo vymenovať, odmietnuť alebo odvolať väčšinu úradníkov [vedúcich zamestnancov – *neoficiálny preklad*], členov predstavenstva atď. Právo vymenovať, odvolať, schváliť alebo odmietnuť väčšinu členov správnej rady subjektu stačí na stanovenie existencie kontroly. Takéto práva môže mať priamo jedna jednotka verejného sektora alebo nepriamo spolu viaceré jednotky verejného sektora. Ak je prvé kolo nominovania členov pod kontrolou verejného sektora, ale ďalšie výmeny už pod touto kontrolou nie sú, jednotka zostáva vo verejnom sektore až dovtedy, kým nie je pod touto kontrolou vymenovanie väčšiny členov.

b) Právo vymenovať, odmietnuť alebo odvolať kľúčový personál. Ak všeobecnú politiku účinne stanovujú vplyvní členovia vedenia, ako napríklad výkonný riaditeľ, predseda a finančný riaditeľ, právomoc vymenovať, odmietnuť alebo odvolať tento personál nadobúda ešte väčší význam.

c) Právo vymenovať, odmietnuť alebo odvolať väčšinu členov dôležitých výborov jednotky. Ak sa kľúčové faktory všeobecnej politiky, ako napríklad odmeny vedúcich pracovníkov a podniková stratégia, delegujú na podvýbory, právo vymenovať, odmietnuť alebo odvolať riaditeľov týchto podvýborov je jedným z určujúcich aspektov pre stanovenie existencie kontroly.

d) Vlastníctvo väčšinového podielu na hlasovacích právach. Ak sa rozhodnutia prijímajú podľa zásady ‚jeden podiel – jeden hlas', toto kritérium spravidla umožňuje za bežných okolností stanoviť, či existuje kontrola. Podiely môžu byť priamym alebo nepriamym vlastníctvom všetkých jednotiek verejného sektora spolu. Ak sa rozhodnutia neprijímajú na základe jedného hlasu na jeden podiel, je potrebné analyzovať situáciu, aby sa zistilo, či má verejný sektor väčšinu hlasov.

e) Práva viažuce sa na špecifické podiely a opcie. Tieto zlaté alebo špecifické podiely boli kedysi bežné v privatizovaných korporáciách a vyskytujú sa aj v niektorých účelovo vytvorených jednotkách. V niektorých prípadoch dávajú jednotkám verejného sektora právo chrániť si svoje záujmy. Takéto práva môžu byť stále alebo dočasné. Existencia takýchto podielov nie je sama osebe ukazovateľom kontroly, ale je potrebná dôkladná analýza, najmä pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých sa môžu právomoci uplatňovať. Ak majú právomoci vplyv na bežnú všeobecnú politiku subjektu, sú dôležité pre rozhodovanie týkajúce sa klasifikácie. V ostatných prípadoch ide o vyhradené právomoci, ktorými sa môže preniesť právo kontrolovať všeobecnú politiku v mimoriadnych situáciách atď.; tieto právomoci sa nepovažujú za dôležité, ak nemajú vplyv na existujúcu politiku, hoci v prípade ich využitia zvyčajne vyvolajú bezodkladnú zmenu klasifikácie. Podobnú situáciu predstavuje aj existencia opcie na nákup akcií pre jednotky verejného sektora za určitých okolností, kde je potrebné posúdiť, či právomoc uplatniť opciu má vplyv na všeobecnú politiku subjektu.

f) Právo kontroly vyplývajúce zo zmluvných dohôd. Ak jednotka realizuje celý svoj predaj prostredníctvom jedinej jednotky alebo aj prostredníctvom viacerých jednotiek verejného sektora, existuje priestor pre dominantný vplyv, ktorý sa môže považovať za kontrolu. Existencia ďalších zákazníkov alebo ďalších potenciálnych zákazníkov poukazuje na to, že

jednotka nie je pod kontrolou jednotiek verejného sektora. Ak má verejný sektor taký vplyv na jednotku, že obmedzuje jej obchodný styk so zákazníkmi neverejného sektora, je to ukazovateľ existencie kontroly zo strany verejného sektora.

g) Právo kontroly vyplývajúce z úverových dohôd/povolení požičať si. Poskytovatelia pôžičiek často za poskytnutie zdrojov vyžadujú určité práva kontroly. Ak verejný sektor pri poskytovaní pôžičiek alebo s cieľom ochrániť sa pred rizikami v rámci záruky presadzuje prísnejšie kontroly než je bežné v prípade bánk voči jednotke súkromného sektora, poukazuje to na existenciu kontroly. Ak jednotka žiada verejný sektor o povolenie požičať si zdroje, je to ukazovateľ existencie kontroly.

h) Kontrola prostredníctvom nadmernej regulácie. Regulácia, ktorá je taká prísna, že v skutočnosti diktuje všeobecnú politiku podniku, je formou kontroly. Verejné orgány môžu mať v niektorých prípadoch veľkú právomoc zasahovať [významnú regulačnú právomoc – *neoficiálny preklad*] najmä v oblastiach, ako napríklad monopoly a privatizované služby verejného záujmu, v ktorých existuje prvok verejných služieb. Takáto regulačná účasť môže existovať v dôležitých oblastiach, ako napríklad pri určovaní cien bez toho, aby tým jednotka stratila kontrolu nad svojou všeobecnou politikou. Ak má jednotka možnosť vybrať si, či vstúpi do prísne regulovaného prostredia alebo v ňom bude fungovať, poukazuje to takisto na existenciu [na neprítomnosť – *neoficiálny preklad*] kontroly.

i) Ostatné. Kontrola môže vyplývať aj zo štatutárnych právomocí alebo práv uvedených v stanovách jednotky, napríklad na obmedzenie činností, cieľov a operatívnych aspektov, na schválenie rozpočtov alebo na zabránenie tomu, aby jednotka zmenila svoje stanovy, aby sa zrušila, aby schválila dividendy alebo ukončila svoj vzťah s verejným sektorom. Jednotka, ktorú úplne alebo takmer úplne financuje verejný sektor, sa považuje za kontrolovanú, ak sú kontroly tohto toku financovania dostatočne reštriktívne na to, aby diktovali všeobecnú politiku v uvedenej oblasti.

20.310. Každý prípad klasifikácie sa musí posúdiť jednotlivo, a niektoré tieto ukazovatele sa nemusia vzťahovať na individuálny prípad. Niektoré ukazovatele, ako tie, ktoré sú uvedené v písmenách a), c) a d) v odseku 20.309, samy osebe stačia na stanovenie existencie kontroly. V ostatných prípadoch môžu na existenciu kontroly poukazovať viaceré jednotlivé ukazovatele spolu.

…“

Talianske právo

10 Článok 1 decreto legge n. 220 (zákonný dekrét č. 220) z 19. augusta 2003 (GURI č. 192 z 20. augusta 2003), ktorý bol po zmenách a doplneniach článkom 1 legge n. 208 (zákon č. 208) zo 17. októbra 2003 (GURI č. 243 z 18. októbra 2003) zmenený na zákon, stanovuje:

„Republika uznáva a podporuje autonómnosť vnútroštátneho športového práva ako vyjadrenie medzinárodného športového práva v rámci Medzinárodného olympijského výboru. Vzťahy medzi športovým právom a právom Republiky sa riadia zásadou autonómie, s výnimkou prípadov keď sú subjektívne situácie súvisiace so športovým právom relevantné z hľadiska právneho poriadku Republiky.“

11 Decreto legislativo n. 242 (legislatívny dekrét č. 242) z 23. júla 1999 (GURI č. 176 z 29. júla 1999, ďalej len „legislatívny dekrét č. 242/1999“) upravuje reorganizáciu Talianskeho národného olympijského výboru (ďalej len „CONI“). Článok 4 ods. 2 tohto legislatívneho dekrétu znie:

„Zástupcovia [národných športových] federácií v oblasti olympijských športov musia v rámci CONI zastupovať väčšinu hlasov.“

12 Článok 15 ods. 1 až 6 legislatívneho dekrétu č. 242/1999, ktorý sa týka národných športových federácií a pridružených športových federácií, stanovuje:

„1. Národné športové federácie a pridružené športové federácie vykonávajú svoju športovú činnosť v súlade s rozhodnutiami a smernicami [Medzinárodného olympijského výboru], medzinárodných federácií a CONI, ako aj s ohľadom na verejný charakter určitých kategórií činností uvedených v stanovách CONI. Na týchto činnostiach sa zúčastňujú športové organizácie a združenia a len v prípadoch stanovených stanovami národných športových federácií a pridružených športových federácií, ktoré sa týkajú tejto osobitnej činnosti, aj pridružení jednotlivci.

2. Národné športové federácie a pridružené športové federácie majú povahu združení s právnou subjektivitou podľa súkromného práva. Ich cieľom nie je dosiahnutie zisku a v prípade neexistencie výslovných ustanovení tohto dekrétu sa na ne vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacích predpisov.

3. Účtovné súvahy národných športových federácií a pridružených športových federácií každoročne schvaľuje správny orgán federácie a potvrdzuje ich Národná komisia CONI. V prípade negatívneho stanoviska audítorov federácie alebo pridruženej federácie alebo v prípade nepotvrdenia Národnou komisiou CONI, musí byť na rozhodnutie o schválení účtovnej súvahy zvolané valné zhromaždenie organizácií a združení.

4. Valné zhromaždenie, ktoré volí riadiace orgány, schváli orientačné programové rozpočty programov správneho orgánu, ktoré budú predložené valnému zhromaždeniu na kontrolu na konci každého štvorročného obdobia a obdobia mandátu, pre ktoré boli schválené.

5. Národná rada udeľuje národným športovým federáciám a pridruženým športovým federáciám uznanie na športové účely.

6. Právna subjektivita podľa súkromného práva sa novým národným športovým federáciám a pridruženým športovým federáciám priznáva v súlade s [decreto del Presidente della Repubblica n. 361 (dekrét prezidenta republiky č. 361) z 10. februára 2000] po predchádzajúcom uznaní na športové účely Národnou radou.“

13 Článok 16 legislatívneho dekrétu č. 242/1999 stanovuje:

„Národné športové federácie a pridružené športové federácie sa riadia ustanoveniami stanov a regulačných aktov v súlade so zásadou vnútornej demokracie, zásadou že ktokoľvek sa môže zúčastniť na športovej činnosti za podmienok rovnosti a v súlade s vnútroštátnym a medzinárodným športovým právom.“

14 Článok 6 stanov CONI, ktorý sa týka Národnej rady CONI, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Národná rada, ktorá je najvyšším orgánom zastúpenia talianskeho športu, šíri olympijskú myšlienku, zabezpečuje činnosť potrebnú na olympijskú prípravu, reguluje a koordinuje národnú športovú činnosť a zosúlaďuje činnosti národných športových federácií a pridružených športových federácií.“

15 Článok 6 ods. 3 stanov CONI stanovuje:

„V súlade s pravidlom 29 odsekom 3 Olympijskej charty musí väčšina hlasov pozostávať z hlasov národných športových federácií združených v rôznych medzinárodných športových federáciách, ktoré zastrešujú športy zaradené do programu olympijských hier.“

16 Článok 6 ods. 4 stanov CONI znie takto:

„Národná rada:

…

b) stanovuje základné zásady, ktoré na účely uznania na športové účely musia spĺňať stanovy národných športových federácií, pridružených športových federácií, subjektov propagácie športu, uznaných verejnoprospešných združení a športových organizácií a združení, a prijíma Kódex športovej spravodlivosti, ktorý musia dodržiavať všetky národné športové federácie a

pridružené športové federácie;

c) na základe kritérií stanovených v stanovách prijíma rozhodnutia o uznaní národných športových federácií, pridružených športových federácií, subjektov propagácie športu a uznaných verejnoprospešných združení na športové účely, pričom na tento účel zohľadňuje aj zastúpenie a olympijskú povahu športu, prípadné uznanie [Medzinárodným olympijským výborom] a športovú tradíciu danej disciplíny;

…

e) definuje kritériá a podmienky vykonávania kontrol zo strany CONI v národných športových federáciách a pridružených športových federáciách a v oblastiach športu aj v uznaných subjektoch propagácie športu;

e1) s cieľom zabezpečiť riadnu organizáciu športových súťaží stanovuje kritériá a podmienky kontrol [združených] športových organizácií zo strany federácií a subsidiárnej kontroly zo strany CONI v prípade, že sa preukážu nedostatky v kontrolách zo strany národných športových federácií;

…

f1) na návrh Národnej komisie rozhoduje o uvalení správneho dohľadu nad národnými športovými federáciami a pridruženými športovými federáciami, ak sa vyskytli závažné nezrovnalosti pri riadení alebo závažné porušenia športového práva zo strany riadiacich orgánov, v prípade konštatovanej nemožnosti fungovania posledných uvedených alebo ak nie je zaručené uskutočnenie a priebeh národných športových súťaží za riadnych podmienok;

…“

17 Článok 7 ods. 1 stanov CONI, ktorý sa týka Národnej komisie CONI, uvádza:

„Národná komisia je riadiacim a výkonným orgánom, ako aj orgánom kontroly administratívnej činnosti CONI; kontroluje národné športové federácie a pridružené športové federácie a prostredníctvom nich ich vnútorné fungovanie, ako aj subjekty propagácie športu.“

18 Článok 7 ods. 5 stanov CONI znie takto:

„Národná komisia:

…

e) na základe kritérií a podmienok stanovených Národnou radou kontroluje národné športové federácie, pokiaľ ide o verejné aspekty a osobitne pokiaľ ide o riadnu organizáciu pretekov, olympijskú prípravu, športovú činnosť na vysokej úrovni a použitie poskytnutej finančnej pomoci a stanovuje kritériá na priznanie finančnej pomoci federáciám;

…

f) v prípade konštatovania závažných nezrovnalostí pri riadení alebo závažných porušení športového práva zo strany riadiacich orgánov, v prípade konštatovanej nemožnosti riadneho fungovania riadiacich orgánov, alebo ak národné športové federácie nezačali konania zamerané na nápravu, navrhuje národnej rade uvalenie správneho dohľadu nad národnými športovými federáciami alebo pridruženými športovými federáciami, alebo uvalenie správneho dohľadu nad príslušnými vnútornými orgánmi s cieľom zaručiť riadne uskutočnenie a priebeh národných športových podujatí;

…

g2) schvaľuje rozpočet a súvisiace programy činnosti, ako aj ročnú účtovnú súvahu národných športových federácií a pridružených športových federácií;

…

h1) vymenúva audítorov zastupujúcich CONI v národných športových federáciách a pridružených športových federáciách a v regionálnych výboroch CONI;

…

l) schvaľuje na športové účely stanovy, predpisy na vykonanie stanov, predpisy športového súdnictva a antidopingové predpisy národných športových federácií a pridružených športových federácií po posúdení ich súladu so zákonom, stanovami CONI, základnými princípmi, smernicami a kritériami stanovenými národnou radou, pričom ich v prípade potreby vráti v lehote 90 dní národným športovým federáciám a pridruženým športovým federáciám na vykonanie potrebných zmien;

…“

19 Podľa článku 20 ods. 4 stanov CONI:

„Národné športové federácie vykonávajú športovú činnosť a súvisiace propagačné činnosti v súlade s rozhodnutiami a pokynmi [Medzinárodného olympijského výboru] a CONI, a to aj vzhľadom na verejný rozmer niektorých aspektov tejto činnosti. V rámci športového práva sa národným športovým federáciám priznáva technická, organizačná a riadiaca autonómia, a to pod kontrolou CONI.“

Spory vo vnútroštátnom konaní a prejudiciálne otázky

20 V Taliansku sú FIG a FISE národnými športovými federáciami organizovanými vo forme neziskových združení s vlastnou právnou subjektivitou. Ide o právnické osoby podľa súkromného práva, na ktoré sa v zásade vzťahujú ustanovenia talianskeho Občianskeho zákonníka.

21 Rozhodnutím uverejneným v *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* z 30. septembra 2016 ISTAT zapísal FIG a FISE na zoznam ISTAT 2016.

22 ISTAT, ktorý na tento účel uplatnil ustanovenia ESA 2010, najprv dospel k záveru, že tieto dve federácie sú v zmysle kritéria „trhový/netrhový“ podľa prílohy A odseku 20.29 nariadenia č. 549/2013 neziskovými inštitucionálnymi jednotkami. Na účely určenia, či tieto jednotky majú byť podľa prílohy A odsekov 2.130 a 3.31 tohto nariadenia zaradené do sektora NZISD alebo do sektora verejnej správy, ISTAT skúmal, či sú FIG a FISE pod kontrolou verejnej správy.

23 ISTAT dospel k záveru, že v prípade týchto dvoch federácií takáto kontrola existuje, pretože napriek svojej istej rozhodovacej autonómii nemajú plnú schopnosť rozhodovať o sebe, a to vzhľadom na zásadnú povahu kontroly, ktorú nad ich riadením vykonáva CONI. Tento významný vplyv podľa ISTAT vyplýva z niekoľkých skutočností, a to okrem iného z právomoci CONI uznávať federácie na športové účely, schvaľovať ich stanovy, rozpočet a účtovnú súvahu, kontrolovať federácie vo vzťahu k verejným aspektom ich činnosti (súťaže, olympijská príprava a pod.) a v určitých prípadoch závažného pochybenia uvaliť na národné športové federácie správny dohľad. ISTAT tiež dospel k záveru, že členské príspevky členov FIG a FISE musia byť považované za parafiškálnu štátnu pomoc a že tieto federácie sú okrem toho príjemcami verejného financovania poskytovaného zo strany CONI, ktoré má časovo stálu povahu a je z jeho strany predmetom prísnej kontroly.

24 FIG a FISE podali 29. novembra (FIG) a 7. decembra 2016 (FISE) žalobu na vnútroštátny súd, Corte dei Conti (Dvor audítorov, Taliansko), ktorou sa domáhajú zrušenia rozhodnutia ISTAT o ich zápise na zoznam ISTAT 2016. Konkrétne sa domnievajú, že ISTAT nesprávne uplatnil ustanovenia ESA 2010 a dospel k nesprávnemu záveru, že tieto federácie podliehajú verejnej kontrole zo strany CONI.

25 Vnútroštátny súd najprv konštatoval, že činnosti FIG ani FISE nemajú trhovú povahu a tieto federácie sú neziskovými inštitúciami v zmysle ESA 2010, pričom následne uviedol, že účastníci konania vo veci samej sa nezhodujú na výklade pojmu „verejná kontrola“ a najmä na výklade troch ukazovateľov, ktoré sa majú v súlade s prílohou A odsekom 20.15 nariadenia č. 549/2013 zohľadniť na účely určenia, či je potrebné považovať športovú federáciu ako súkromnú neziskovú inštitúciu za inštitúciu, ktorá podlieha verejnej kontrole, a preto patrí do sektora verejnej správy.

26 Pokiaľ ide najprv o negatívny ukazovateľ uvedený v druhej vete tohto odseku, podľa ktorého „verejné zásahy vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť“ nie sú smerodajné pri rozhodovaní o tom, či má verejná správa kontrolu nad inštitucionálnou jednotkou, vnútroštátny súd uvádza, že tento pojem by mohol byť chápaný široko a zahŕňať vo veciach samých tak právomoc CONI vydávať smernice týkajúce sa výkonu športovej činnosti, ako aj právomoc uznávať federácie na športové účely. Ak by sa tieto právomoci mali považovať za „verejný zásah vo forme všeobecného nariadenia“ neboli by relevantné pre rozhodnutie o tom, že CONI vykonáva kontrolu nad FIG a FISE.

27 Pokiaľ ide ďalej o ukazovateľ, podľa ktorého sa kontrola nad súkromnou neziskovou inštitúciou zo strany verejnej správy inštitúcií definuje ako „schopnosť [verejnej správy] určovať všeobecnú politiku alebo program súkromnej neziskovej inštitúcie“, vnútroštátny súd uvádza, že túto formuláciu možno chápať dvoma rôznymi spôsobmi. Podľa prvého výkladu je možné kontrolu vnímať v súlade s tým, čo vyplýva z vyznenia prílohy A odsekov 1.36 a 20.15 nariadenia č. 549/2013, ako schopnosť verejnej správy určovať všeobecnú politiku alebo program inštitucionálnej jednotky, teda schopnosť riadiť, zaväzovať a ovplyvňovať konkrétne celkové riadenie tejto jednotky, okrem právomocí jednoduchého formálneho a vonkajšieho dohľadu. Podľa druhého výkladu možno kontrolu chápať široko tak, že zahŕňa aj právomoci formálneho a vonkajšieho dohľadu, ako je právomoc schvaľovať účtovné súvahy, vymenúvať audítorov či schvaľovať stanovy.

28 Pokiaľ ide napokon o ukazovateľ „[miery] financovania“ uvedený v prílohe A odseku 20.15 písm. d) nariadenia č. 549/2013, vnútroštátny súd uvádza, že FIG aj FISE sú približne z 30 % financované zo strany CONI, zatiaľ čo členské príspevky členov týchto federácií predstavujú viac ako 50 % príjmu

každej z nich. Za týchto podmienok si vnútroštátny súd kladie otázku, či tieto členské príspevky môžu alebo nemôžu byť zohľadnené v rámci ukazovateľa týkajúceho sa financovania a či majú byť považované za verejný alebo súkromný zdroj financovania.

29 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd domnieva, že príspevky členov dotknutých federácií by malo byť možné zohľadniť v rámci posúdenia miery financovania, avšak v tejto súvislosti je potrebné ich kvalifikovať ako „súkromné platby asynalagmatickej povahy“, ktoré nie je možné považovať za príjmy z verejného financovania. Vnútroštátny súd uvádza, že ak by mali byť takéto príspevky pokladané za „parafiškálnu štátnu pomoc“ z dôvodu, že ako tvrdí ISTAT, ide o verejné transfery, ktoré predstavujú finančné toky zabezpečované zo strany CONI v prospech každej z federácií, znamenalo by to zavedenie ukazovateľa kontroly, ktorý ESA 2010 nestanovuje. Ak by sa podľa tohto súdu prijal jeho výklad, bolo by možné vychádzať z toho, že FIG a FISE získali vďaka členským príspevkom súkromnej povahy od svojich členov významnú schopnosť vlastného financovania, ktorá im umožňuje významným spôsobom určovať svoju všeobecnú politiku alebo program a ktorá tak vylučuje akúkoľvek verejnú kontrolu zo strany CONI, a to napriek tomu, že ním sú z 30 % financované.

30 Za týchto podmienok Corte dei conti (Dvor audítorov) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Má sa pojem ‚verejné zásahy vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť‘, uvedený v [odseku 20.15 prílohy A] nariadenia č. 549/2013… vykladať v širšom zmysle tak, že zahŕňa aj právomoci vydávať smernice týkajúce sa športovej činnosti (tzv. ‚soft law‘) a uznávacie právomoci, ktoré zákon stanovuje na účely získania právnej subjektivity a možnosti pôsobiť v oblasti športu, pričom v oboch prípadoch ide o právomoci, ktoré sa všeobecne vzťahujú na všetky talianske národné športové federácie?

2. Má sa všeobecný ukazovateľ existencie kontroly podľa [odseku 20.15 prílohy A] nariadenia č. 549/2013… (‚schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program [súkromnej] neziskovej inštitúcie‘) vykladať vecne, čiže ako schopnosť riadiť, zaväzovať a ovplyvňovať neziskový subjekt, alebo vo všeobecnom zmysle, t. j. tak, že zahŕňa aj právomoci externého dohľadu, iné než tie, ktoré vymedzujú špecifické ukazovatele existencie kontroly podľa [odseku 20.15 písm. a) až e) prílohy A] nariadenia č. 549/2013 (ako právomoci schvaľovať rozpočet, vymenúvať audítorov, schvaľovať stanovy a niektoré druhy interných predpisov, vydávať smernice týkajúce sa športovej činnosti alebo uznávať subjekty na športové účely)?

3. Možno na základe ustanovení [odsekov 20.15, 4.125 a 4.126 prílohy A] nariadenia č. 549/2013 zohľadňovať členské príspevky na účely konštatovania existencie verejnej kontroly? Môže vysoká suma týchto príspevkov spolu s inými vlastnými príjmami nasvedčovať tomu, že dotknutý neziskový subjekt má s ohľadom na špecifické okolnosti konkrétneho prípadu významnú schopnosť slobodne o sebe rozhodovať?“

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

31 Spory vo veci samej sa týkajú otázky, či sa dve talianske neziskové inštitucionálne jednotky organizované vo forme súkromných neziskových inštitúcií, konkrétne FIG a FISE, majú na účely ich zaradenia buď v sektore verejnej správy, alebo v sektore NZISD podľa pravidiel OZS 2010 považovať za kontrolované verejnou správou, konkrétne CONI.

32 Ako vyplýva z odôvodnení 1 a 3, ako aj z prílohy A odsekov 1.01 a 1.19 nariadenia č. 549/2013, ESA 2010 stanovuje referenčný rámec pre zostavovanie účtov členských štátov pre potreby občanov Únie i samotnej Únie. Toto zostavovanie účtov sa musí uskutočniť na základe jednotných zásad, ktoré nie je možné vykladať rôzne, aby bolo možné získať porovnateľné výsledky.

33 Na účtovné účely ESA 2010 musí byť každá inštitucionálna jednotka, ktorá je v prílohe A odsekoch 1.57 a 2.12 nariadenia č. 549/2013 všeobecne definovaná ako hospodársky subjekt charakterizovaný samostatnosťou pri rozhodovaní o výkone svojej hlavnej funkcie, zaradená do jedného zo šiestich hlavných sektorov uvedených v prílohe A odseku 1.34 tohto nariadenia, ktorými sú domácnosti, verejná správa, finančné korporácie, nefinančné korporácie, NZISD a zahraničie.

34 Na účely určenia sektora, do ktorého patrí rezidentská inštitucionálna jednotka, ktorá nie je domácnosťou, ako je súkromná nezisková inštitúcia, je potrebné zistiť, či je trhovým, alebo netrhovým výrobcom, aby sa odlíšili subjekty, ktoré sa majú zaradiť medzi korporácie, od tých, ktoré tak nemôžu byť zaradené. Pokiaľ ide o netrhových výrobcov, je potrebné určiť, či sú alebo nie sú pod kontrolou verejnej správy. V prípade kladnej odpovede bude netrhová jednotka zaradená do sektora verejnej správy, zatiaľ čo v prípade negatívnej odpovede bude táto jednotka zaradená medzi NZISD. Táto klasifikačná metodika vyplýva najmä z odsekov 1.35, 2.34, 2.130, 3.31, 20.05, 20.13 a 20.17 prílohy A nariadenia č. 549/2013 v ich vzájomnom spojení.

35 Všeobecný pojem „kontrola“ je podobne definovaný v odsekoch 1.36, 20.15, 20.18, 20.306 a 20.309 prílohy A nariadenia č. 549/2013 ako možnosť či schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program jednotky či subjektu. Odsek 20.309 tejto prílohy, ktorý je zaradený do časti kapitoly 20 tejto prílohy venovanej verejnému sektoru, do ktorého patrí okrem iného verejná správa a ňou kontrolované jednotky alebo subjekty, uvádza deväť všeobecných ukazovateľov kontroly umožňujúcich určiť, či možno rezidentskú jednotku na účely jej zaradenia do verejného sektora považovať za kontrolovanú verejnou správou, pričom podľa odseku 20.310 uvedenej prílohy sa niektoré z týchto ukazovateľov nemusia vzťahovať na daný prípad.

36 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že definícia pojmu „kontrola nad rezidentskou jednotkou verejného sektora“, ktorá je uvedená v prílohe A odseku 20.309 nariadenia č. 549/2013, sa má uplatňovať na akúkoľvek inštitucionálnu jednotku bez ohľadu na jej právnu formu.

37 Príloha A odsek 20.15 nariadenia č. 549/2013 sa konkrétnejšie týka otázky kontroly súkromných neziskových inštitúcií zo strany verejnej správy. Podľa prílohy A odseku 20.15 prvej vety uvedeného nariadenia „kontrola [nad súkromnou neziskovou inštitúciou] sa definuje ako schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program [súkromnej] neziskovej inštitúcie“. Hoci uvedené ustanovenie spresňuje, že verejné zásahy vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť, nie sú pri rozhodovaní o existencii kontroly smerodajné, zároveň uvádza päť ukazovateľov kontroly, ktoré sa majú zohľadniť pri určení, či je súkromná nezisková inštitúcia pod verejnou kontrolou. Týchto päť ukazovateľov je tiež uvedených v prílohe A odseku 2.39 nariadenia č. 549/2013 s niekoľkými redakčnými odchýlkami v závislosti od jazykových verzií. Vzhľadom na to, že tieto ustanovenia sa zaoberajú tou istou otázkou a sledujú rovnaký cieľ, a to spresniť ukazovatele kontroly vo vzťahu k súkromným neziskovým inštitúciám, je potrebné vychádzať z toho, že odseky 2.39 a 20.15 tejto prílohy musia byť napriek týmto redakčným odchýlkam vykladané vo vzájomnom spojení a je potrebné ich považovať za jedno a to isté ustanovenie.

38 Okrem toho keďže príloha A odsek 20309 nariadenia č. 549/2013 definuje pojem „kontrola“ na účely vymedzenia verejného sektora vo všeobecnej rovine, pričom jediné ustanovenie tvorené odsekmi 2.39 a 20.15 definuje ten istý pojem na účely rozlíšenia súkromných neziskových inštitúcií, ktoré patria do verejného sektora, od súkromných neziskových inštitúcií, ktoré do neho nepatria, je potrebné konštatovať, že tieto dve definície tiež sledujú rovnaký cieľ a v prípade súkromných neziskových inštitúcií sa teda obe uplatnia na tie isté subjekty. Je teda potrebné vychádzať z toho, že tieto dve ustanovenia sa vzájomne dopĺňajú a je potrebné uplatniť ich spoločne a vo vzájomnom súlade

s cieľom určiť, či jednotka patrí do verejného, alebo súkromného sektora, a teda v prípade súkromných neziskových inštitúcií či patrí do sektora verejnej správy v súlade s ustanoveniami odseku 3.31 v spojení s odsekom 20.13 prílohy A nariadenia č. 549/2013, alebo či ide o NZISD.

39 Na účely preskúmania prejudiciálnych otázok je teda potrebné vykonať analýzu ustanovenia obsiahnutého v odsekoch 2.39 a 20.15 prílohy A nariadenia č. 549/2013, ktoré sa konkrétnejšie uplatňuje na súkromné neziskové inštitúcie, a doplniť túto analýzu s ohľadom na všeobecne použiteľné ustanovenia obsiahnuté v odseku 20.309 rovnakej prílohy.

O prvej otázke

40 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, ako sa má vykladať pojem „verejný zásah vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť“, uvedený v prílohe A odseku 20.15 nariadenia č. 549/2013.

41 Vnútroštátny súd sa pýta na výklad tohto pojmu osobitne vzhľadom na právomoc CONI uznávať národné športové federácie na športové účely, ako aj prijať voči nim smernice týkajúce sa výkonu športovej činnosti, ktorú zastrešujú.

42 Podľa prílohy A odseku 20.15 druhej vety nariadenia č. 549/2013 „verejné zásahy vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť, nie sú smerodajné pri rozhodovaní o tom, či má verejná správa kontrolu nad individuálnou jednotkou“.

43 Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že jeho cieľom je vylúčiť z pojmu „kontrola“ každý zásah jednotky verejného sektora s cieľom stanoviť alebo uplatniť právnu úpravu, ktorá má bez rozlišovania a jednotne podriadiť všetky jednotky v príslušnom odbore činnosti všeobecným a abstraktným pravidlám so širokou pôsobnosťou alebo všeobecným pokynom.

44 Na úvod je potrebné vo vzťahu k veciam samým uviesť, že článok 16 legislatívneho dekrétu č. 242/1999, ktorý stanovuje, že národné športové federácie a pridružené športové federácie sa riadia ustanoveniami stanov a regulačných aktov v súlade so zásadou vnútornej demokracie, zásadou, že ktokoľvek sa môže zúčastniť na športovej činnosti za podmienok rovnosti a v súlade s vnútroštátnym a medzinárodným športovým právom, predstavuje takýto verejný zásah vo forme všeobecných nariadení v zmysle prílohy A odseku 20.15 druhej vety nariadenia č. 549/2013, ktorý nie je relevantný pri rozhodovaní o tom, či verejná správa vykonáva kontrolu nad individuálnou jednotkou.

45 Pokiaľ ide o rozsah vylúčenia uvedený v tomto ustanovení, je potrebné vykladať ho vzhľadom na osobitné ukazovatele kontroly stanovené uvedeným ustanovením, ako aj vzhľadom na ďalšie relevantné ustanovenia prílohy A nariadenia č. 549/2013, najmä na odsek 20309 tejto prílohy uvedený v bode 38 tohto rozsudku.

46 Pritom je jednak potrebné uviesť, že ukazovateľ kontroly týkajúci sa „ustanoven[í] zakladajúcich listín“ podľa odseku 2.39 písm. b) a „ostatn[ých] ustanoven[í] zakladajúcej listiny, ako napríklad povinnosti v stanovách [súkromnej] neziskovej inštitúcie“ podľa odseku 20.15 písm. b) prílohy A nariadenia č. 549/2013 v spojení s príslušnou časťou odseku 20.309 písm. i) tejto prílohy, ktoré sa na súkromné neziskové inštitúcie tiež uplatňujú, umožňuje preukázať možnosť existencie kontroly, pokiaľ zákonné alebo podzákonné ustanovenie, ktoré priamo alebo nepriamo upravuje činnosť dotknutej súkromnej neziskovej inštitúcie, alebo jej stanovy ustanovujú regulačné právomoci či oprávnenie v prospech verejnej správy, priznávajú jej zákonné právomoci alebo ukladajú súkromnej neziskovej inštitúcii povinnosti voči tejto verejnej správe, čím je určovaná všeobecná politika alebo program tejto súkromnej neziskovej inštitúcie.

47 Osobitne je potrebné konštatovať, že tento ukazovateľ umožňuje preukázať možnosť existencie kontroly, pokiaľ zákonné alebo podzákonné ustanovenie, ktoré priamo či nepriamo upravuje činnosť všetkých súkromných neziskových inštitúcií v rovnakom odbore činnosti či niektorých z nich, priznáva verejnej správe možnosť stanoviť alebo uplatniť právnu úpravu, ktorá bez ohľadu na jej všeobecnosť či podrobnosť, môže mať určujúci vplyv na všeobecnú politiku alebo program dotknutých súkromných neziskových inštitúcií prípadne jej dáva možnosť uložiť týmto inštitúciám povinnosť dodržiavať takúto právnu úpravu.

48 Okrem toho je potrebné uviesť, že príloha A odsek 20309 písm. h) nariadenia č. 549/2013 upravuje otázku „kontroly prostredníctvom nadmernej regulácie“. Podľa tohto ustanovenia „regulácia, ktorá je taká prísna, že v skutočnosti diktuje všeobecnú politiku podniku, je formou kontroly“ pričom „verejné orgány môžu mať v niektorých prípadoch [významnú regulačnú právomoc]“. Z uvedeného ustanovenia tiež vyplýva, že regulačný zásah, ktorý bez ohľadu na jeho všeobecnú alebo detailnú povahu zasahuje do činnosti niektorej jednotky, prípadne všetkých jednotiek vykonávajúcich tú istú činnosť tak intenzívne, že *de facto* určuje jej všeobecnú politiku alebo program, môže predstavovať nepriamy dôkaz o existencii kontroly.

49 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že vnútroštátnemu súdu prináleží jednak overiť, či CONI v rámci svojej právomoci uznávať národné federácie, ako sú FIG a FISE na účely športu, a právomoci vydávať vo vzťahu k nim smernice týkajúce sa športovej činnosti, ktorú zastrešujú, stanovuje alebo uplatňuje právnu úpravu, ktorá má bez rozlišovania a jednotne podriadiť všetky národné športové federácie všeobecným a abstraktným pravidlám so širokou pôsobnosťou alebo všeobecným pokynom, a jednak vylúčiť, že pritom zo strany CONI dochádza k *de facto* diktovaniu všeobecnej politiky alebo programu týchto federácií, prípadne niektorých z nich prostredníctvom nadmernej regulácie. V prípade kladnej odpovede by tieto právomoci neboli relevantné na účely určenia existencie kontroly nad FIG a FISE.

50 Európska komisia vo svojich písomných pripomienkach a na pojednávaní pred Súdnym dvorom uviedla, že dôsledkom právomoci CONI uznávať národné federácie na športové účely je vznik faktického monopolu v športovom odvetví, do ktorého patrí daná športová disciplína, pretože tieto federácie majú po tom, čo boli uznané na športové účely, v danom športovom odvetví monopolné postavenie. Komisia z toho vyvodzuje, že uznávacia právomoc CONI nemôže spadať pod pojem „verejný zásah vo forme všeobecného nariadenia“ v zmysle prílohy A odseku 20.15 druhej vety nariadenia č. 549/2013. Komisia sa okrem toho domnieva, že právomoc CONI vydávať smernice týkajúce sa športovej činnosti uplatňovaná v odvetví, ktoré sa vyznačuje existenciou monopolu, predstavuje „verejnú kontrolu“ v zmysle prílohy A odseku 20.309 písm. h) tohto nariadenia, a to konkrétne „[významnú regulačnú právomoc]“ v odvetví, ktoré sa vyznačuje existenciou monopolu.

51 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa prílohy A odseku 20.309 písm. h) nariadenia č. 549/2013 „verejné orgány môžu mať v niektorých prípadoch [významnú regulačnú právomoc] najmä v oblastiach, ako napríklad monopoly a privatizované služby verejného záujmu, v ktorých existuje prvok verejných služieb“. Toto ustanovenie sa teda okrem iného vzťahuje na prípad, keď verejné orgány intervenujú vo forme regulačného zásahu v rámci činnosti vykonávanej v monopolnom postavení jednotkou, voči ktorej vznikla otázka existencie verejnej kontroly.

52 V prejednávanej veci je potrebné poznamenať, že uznávacia právomoc CONI môže v zásade a s výhradou overenia vnútroštátnym súdom predstavovať verejný zásah vo forme všeobecného nariadenia v zmysle definície pripomenutej v bode 43 tohto rozsudku. CONI totiž jednak uplatňuje všeobecné predpisy platné pre každú jednotku, ktorá má v úmysle získať „uznanie na športové účely“, a to článok 15 ods. 5 a 6 legislatívneho nariadenia č. 242/1999, a jednak uznanie zo strany CONI je len predbežným krokom, pretože všetky národné športové federácie sú jednotne uznávané postupom a za podmienok stanovených uplatniteľnou talianskou právnou úpravou, konkrétne nariadením prezidenta republiky č. 361 z 10. februára 2000. Skutočnosť, že národné športové federácie majú v nadväznosti na svoje uznanie monopolné postavenie v rámci športovej disciplíny, za ktorú zodpovedajú, a to v tom zmysle, že verejné aspekty športovej činnosti, teda prevádzkovanie športu vo

formalizovanom, oficiálnom či reprezentačnom kontexte podlieha ich výlučnej právomoci, je z pohľadu definície uvedenej v bode 43 tohto rozsudku irelevantná. Vznik takéhoto monopolného postavenia vo vzťahu k verejným aspektom športovej činnosti sa totiž netýka samotnej uznávacej právomoci ako takej, a teda verejného zásahu, ale je iba automatickým dôsledkom výkonu tejto právomoci a uskutočnenia tohto zásahu, pretože poverenie určitej jednotky zabezpečovaním týchto aspektov športovej činnosti nevyhnutne znamená, že táto jednotka má takéto monopolné postavenie, a to v jasne vymedzenom rozsahu.

53 Je však na vnútroštátnom súde, aby sa ubezpečil, že vzhľadom na faktický monopol, ktorý zrejme majú národné športové federácie v jednotlivých športových disciplínach, za ktoré zodpovedajú, nemá CONI „[významnú regulačnú právomoc]“ v zmysle ukazovateľov kontroly uvedených v prílohe A odseku 2.39 písm. b), odseku 20.15 písm. b) a odseku 20.309 písm. h) nariadenia č. 549/2013, a to osobitne v dôsledku jeho právomoci vydávať voči národným športovým federáciám smernice týkajúce sa športovej činnosti, ktorá by mu *de facto* umožňovala diktovať všeobecnú politiku alebo program týchto federácií.

54 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je na prvú otázku potrebné odpovedať tak, že pojem „verejný zásah vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť“ uvedený v prílohe A odseku 20.15 druhej vete nariadenia č. 549/2013, sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na každý zásah jednotky verejného sektora, ktorým sa stanovuje alebo uplatňuje právna úprava, ktorá má bez rozlišovania a jednotne podriadiť všetky jednotky v príslušnom odbore činnosti všeobecným a abstraktným pravidlám so širokou pôsobnosťou alebo všeobecným pokynom, a to bez toho, aby takáto právna úprava mohla vzhľadom na svoju povahu a vlastnosti, osobitne prostredníctvom „nadmernej“ regulácie v zmysle prílohy A odseku 20.309 písm. h) nariadenia č. 549/2013, *de facto* diktovať všeobecnú politiku alebo program jednotiek v dotknutej oblasti činnosti.

O druhej otázke

55 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd pýta na správny výklad pojmu „schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program“ súkromnej neziskovej inštitúcie v zmysle prílohy A odseku 20.15 prvej vety nariadenia č. 549/2013.

56 Presnejšie chce vnútroštátny súd zistiť, ako sa má tento pojem vykladať vzhľadom na rôzne právomoci jednotky verejného sektora, akou je CONI, voči národným športovým federáciám. V tejto súvislosti uvádza, že sa prikláňa k názoru, že by pojem „schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program“ inštitucionálnej jednotky, akou je súkromná nezisková inštitúcia, mal byť chápaný ako schopnosť verejnej správy „riadiť, zaväzovať a ovplyvňovať konkrétne celkové riadenie inštitucionálnej jednotky. Kontrola teda existuje výlučne za prítomnosti účinnej a konkrétnej schopnosti… verejného subjektu zasahovať do riadenia kontrolovaného subjektu“.

57 Ako bolo pripomenuté v bode 37 tohto rozsudku, príloha A odsek 20.15 prvá veta nariadenia č. 549/2013 stanovuje, že „kontrola [nad súkromnou neziskovou inštitúciou] sa definuje ako schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program [súkromnej] neziskovej inštitúcie“. Odsek 2.39 a odsek 20.15 tretia veta prílohy A tohto nariadenia uvádzajú päť ukazovateľov kontroly, ktoré sa majú zohľadniť pri určení, či je súkromná nezisková inštitúcia pod verejnou kontrolou.

58 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že zo znenia prílohy A odseku 20.15 piatej vety nariadenia č. 549/2013, ktorý uvádza schopnosť súkromných neziskových inštitúcií určovať vo významnom rozsahu svoju všeobecnú politiku alebo program, vyplýva, že pojem „schopnosť“ nemá byť chápaný reštriktívne a vo formálnom zmysle, ale podobne ako uvádza vnútroštátny súd, musí byť chápaný vo všeobecnom zmysle ako „kapacita“, „možnosť“ či „spôsobilosť“. Tento výklad navyše potvrdzujú aj jednotlivé jazykové verzie odsekov prílohy A nariadenia č. 549/2013 týkajúcich sa vymedzenia pojmu „kontrola“, ktoré používajú alternatívne a bez rozlišovania výrazy „kapacita“ [ako španielska

(„capacidad“), nemecká („Fähigkeit“), anglická („ability“), francúzska („capacité“) alebo talianska („capacità“) jazyková verzia odseku 1.36], „spôsobilosť“ [ako holandská jazyková verzia („vermogen“) odsekov 20.306 a 20.310], „oprávnenie“ [ako rumunská jazyková verzia („abilitatea“) odsekov 20.306 a 20.310] alebo „možnosť“ [ako nemecká jazyková verzia („Möglichkeit“) odseku 20.310].

59 Výklad uvedený v predchádzajúcom bode tohto rozsudku vyplýva aj z cieľa, na ktorom je založená príloha A odsek 20.15 prvá veta tohto nariadenia, a síce z toho, že kontrola nad súkromnou neziskovou inštitúciou zo strany verejnej správy existuje vtedy, ak verejná správa môže, teda má kapacitu, možnosť či spôsobilosť, určujúcim spôsobom ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program súkromnej neziskovej inštitúcie. Je tiež potrebné uviesť, že z kontextuálneho hľadiska príloha A odsek 20.309 písm. f) nariadenia č. 549/2013 výslovne objasňuje pojem „schopnosť určovať“ tak, že výkon kontroly môže spočívať v „dominantnom vplyve“.

60 Naopak, pojmy „všeobecná politika“ a „program“ nemožno, na rozdiel od toho, čo uvádza vnútroštátny súd, obmedziť len na „konkrétne celkové riadenie inštitucionálnej jednotky“.

61 Toto konštatovanie vyplýva najmä z analýzy ukazovateľov kontroly uvedených v prílohe A odsekoch 2.39, 20.15 a 20.309 nariadenia č. 549/2013. Účelom týchto ukazovateľov je objasniť a znázorniť pojem „schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program“ súkromných neziskových inštitúcií s dôrazom na aspekty, ktoré môžu do značnej miery ovplyvniť vymedzenie a zameranie celkovej stratégie súkromnej neziskovej inštitúcie, ako je skutočnosť, že verejná správa má možnosť vymenovať vedúcich zamestnancov súkromnej neziskovej inštitúcie alebo jej ukladať určité povinnosti, je viazaná zmluvnými dojednaniami voči súkromnej neziskovej inštitúcii alebo túto inštitúciu financuje, či preberá riziko spojené s jej činnosťou.

62 V prvom rade totiž ukazovateľ kontroly týkajúci sa „vymenúvani[a] vedúcich zamestnancov“ uvedený v prílohe A odseku 2.39 písm. a) a odseku 20.15 písm. a) nariadenia č. 549/2013 zodpovedá časti odseku 20.309 písm. a) tejto prílohy týkajúcej sa vymenúvania vedúcich zamestnancov, ktorá je relevantná aj pre súkromné neziskové inštitúcie.

63 Tento ukazovateľ umožňuje preukázať existenciu kontroly nad súkromnou neziskovou inštitúciou, keď tak ako to vyplýva z prílohy A odseku 20.309 písm. a) nariadenia č. 549/2013, verejná správa vymenúva „väčšinu“ osôb, ktoré vedú a riadia príslušnú jednotku, a teda vymedzujú a ovplyvňujú jej všeobecnú politiku a program, ako sú členovia predstavenstva alebo členovia správnej rady.

64 V druhom rade ukazovateľ kontroly týkajúci sa „ustanoven[í] zakladajúcich listín“ podľa odseku 2.39 písm. b) alebo „ostatn[ých] ustanoven[í] zakladajúcej listiny, ako napríklad povinnosti v stanovách [súkromnej] neziskovej inštitúcie“ podľa odseku 20.15 písm. b) prílohy A nariadenia č. 549/2013 zodpovedá jednotlivým príkladom uvedeným v odseku 20.309 písm. a) až c) a g) až i) tejto prílohy, pretože tieto príklady sa tiež uplatňujú vo vzťahu k súkromným neziskovým inštitúciám a týkajú sa iných otázok, ako je otázka vymenúvania vedúcich zamestnancov, ktorá je predmetom ukazovateľa kontroly uvedeného v dvoch predchádzajúcich bodoch.

65 Ako vyplýva z bodu 46 tohto rozsudku, zo znenia odseku 2.39 písm. b) v spojení s odsekom 20.15 písm. b) a odsekom 20.309 písm. i) prílohy A nariadenia č. 549/2013 vyplýva, že tento ukazovateľ umožňuje preukázať existenciu kontroly, ak stanovy súkromnej neziskovej inštitúcie alebo zákonné či podzákonné ustanovenie, ktoré priamo alebo nepriamo upravuje dotknutú súkromnú neziskovú inštitúciu, ustanovujú regulačné právomoci či oprávnenie v prospech verejnej správy, priznávajú jej zákonné právomoci alebo ukladajú súkromnej neziskovej inštitúcii povinnosti voči tejto verejnej správe, čím sú určované ciele, činnosti a operatívne aspekty súkromnej neziskovej inštitúcie, a tým je obmedzovaná aj jej „všeobecná politika alebo program“.

66 O takýto prípad ide osobitne na základe prílohy A odseku 20.309 písm. a) až c) a g) až i) nariadenia č. 549/2013, čo sú pravidlá, na základe ktorých je verejná správa oprávnená odmietnuť alebo odvolať väčšinu osôb na pozíciách spojených s hlavnými orgánmi súkromnej neziskovej inštitúcie, ako aj vymenúvať, odmietnuť alebo odvolať najdôležitejších členov jej personálu, prípadne pravidlá umožňujúce takejto verejnej správe schvaľovať rozpočty, brániace súkromnej neziskovej inštitúcii meniť svoje stanovy, rozhodnúť o svojom zrušení alebo ukončiť svoj vzťah s verejným sektorom, pravidlá ukladajúce súkromnej neziskovej inštitúcii povinnosť požiadať verejnú správu o súhlas s braním si úverov, alebo ako vyplýva z bodu 47 tohto rozsudku, pravidlá, ktoré verejnej správe zverujú významnú regulačnú právomoc.

67 V treťom rade ukazovateľ kontroly týkajúci sa „zmluvných dohôd“ uvedený v prílohe A odseku 2.39 písm. c) a odseku 20.15 písm. c) nariadenia č. 549/2013 zodpovedá ukazovateľu kontroly uvedenému v prílohe A odseku 20.309 písm. g) tohto nariadenia, ktorý je tiež relevantný pre súkromné neziskové inštitúcie. Aj keď ukazovateľ kontroly uvedený v prílohe A odseku 20.309 písm. f) uvedeného nariadenia by síce mohol byť v podstate tiež priradený k ukazovateľu uvedenému v prílohe A odseku 2.39 písm. c) a odseku 20.15 písm. c) toho istého nariadenia, je potrebné konštatovať, že v ňom uvedené príklady nie sú relevantné vo vzťahu k takým súkromným neziskovým inštitúciám, ako je FIG alebo FISE, keďže odkazujú na situáciu vyznačujúcu sa najmä predajom a existenciou zákazníkov.

68 Ukazovateľ týkajúci sa zmluvných dohôd vymedzený v predchádzajúcom bode tohto rozsudku umožňuje preukázať možnosť existencie kontroly, ak z ustanovení zmluvnej dohody uzatvorenej medzi verejnou správou a súkromnou neziskovou inštitúciou, ako je zmluva o úvere, vyplývajú v prospech verejnej správy oprávnenia, ktoré jej umožňujú určovať všeobecnú politiku alebo program súkromnej neziskovej inštitúcie, ako je osobitne v prípade podľa prílohy A odseku 20.309 písm. g) nariadenia č. 549/2013, keď je kontrola v rámci podmienok poskytnutia úveru prísnejšia, než akú by bežne požadovala banka od jednotky súkromného sektora.

69 Vo štvrtom rade, pokiaľ ide o ukazovateľ kontroly týkajúci sa „[miery financovania]“ uvedený v prílohe A odseku 2.39 písm. d) a odseku 20.15 písm. d) nariadenia č. 549/2013, tento ukazovateľ zodpovedá poslednej vete odseku 20.309 písm. i) tejto prílohy, ktorá sa tiež uplatňuje vo vzťahu k súkromným neziskovým inštitúciám.

70 Tento ukazovateľ umožňuje preukázať existenciu kontroly, keď je súkromná nezisková inštitúcia, ako to vyplýva zo znenia odseku 20.15 piatej vety v spojení s odsekom 20.309 písm. i) poslednou vetou prílohy A nariadenia č. 549/2013, úplne alebo takmer úplne financovaná verejnou správou, s výnimkou toho, že by kontroly tohto toku financovania neboli natoľko obmedzujúce, aby mohli ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program súkromnej neziskovej inštitúcie, ktorá by tak aj naďalej bola schopná určovať túto politiku alebo program.

71 V piatom rade ukazovateľ kontroly týkajúci sa „miery preberania rizika [verejnou správou]“ alebo „vystaveni[a] riziku“ uvedený v odseku 2.39 písm. e), resp. v odseku 20.15 písm. e) prílohy A nariadenia č. 549/2013 čiastočne zodpovedá odseku 20.309 písm. g) tejto prílohy, ktorý je rovnako relevantný pre súkromné neziskové inštitúcie.

72 Tento ukazovateľ umožňuje preukázať možnosť existencie kontroly, ak verejná správa preberá riziko spojené s činnosťou súkromnej neziskovej inštitúcie alebo ak je oprávnená prijať opatrenia vo vzťahu k súkromnej neziskovej inštitúcii na svoju ochranu voči vystaveniu takýmto rizikám.

73 Z tejto analýzy vyplýva, že skutočnosti relevantné pre určenie, či je súkromná nezisková inštitúcia pod verejnou kontrolou, sa netýkajú riadenia a správy subjektu a zabezpečovania priebežného sledovania bežných záležitostí, ale vymedzovania či stanovovania cieľov subjektu, jeho činností a operatívnych aspektov týchto činností, ako aj strategického zamerania a základnej orientácie, ktoré bude subjekt pri výkone týchto činností sledovať.

74 Tento výklad podporuje znenie prílohy A odseku 20.309 písm. c) a i) tohto nariadenia uvádzajúce viacero aspektov týkajúcich sa pojmu „všeobecná politika“, medzi ktorými sa v písmene c) nachádzajú „odmeny vedúcich pracovníkov a podniková stratégia“ a v písmene i) „činnost[i], cie[le] a operatívn[e] aspekt[y]“ dotknutého subjektu.

75 Navyše, ako uviedla Komisia vo svojich písomných pripomienkach, keby sa pojmy „všeobecná politika“ a „program“ obmedzili len na „riadenie“, potom by samostatnosť v riadení a v rozhodovaní, ktorá sa v prílohe A odseku 2.12 nariadenia č. 549/2013 pojmovo priznáva inštitucionálnym jednotkám spadajúcim do pôsobnosti ESA 2010, bola zbavená svojho zmyslu. Z toho vyplýva, že aj keď má takáto jednotka samostatnosť pri rozhodovaní o výkone svojej hlavnej funkcie, môže zároveň byť pod verejnou kontrolou v zmysle ESA 2010.

76 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v Taliansku majú národné športové federácie, ako sú FIG a FISE, na základe článku 20 ods. 4 stanov CONI priznanú „technick[ú], organizačn[ú] a riadiac[u] autonómi[u], a to pod kontrolou CONI“ v rámci zásady autonómie športového práva uznanej v článku 1 legislatívneho dekrétu č. 220 z 19. augusta 2003, pričom ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, táto autonómia sa jasne odráža v ustanoveniach stanov týchto dvoch federácií.

77 Otázka kontroly inštitucionálnych jednotiek, akými sú FIG a FISE, zo strany verejnej správy, akou je CONI, sa preto nemôže vzťahovať k tomu, či má verejná správa určujúci vplyv na riadenie či rozhodovanie inštitucionálnej jednotky, ktorá má pojmovo v tejto oblasti úplnú autonómiu, ale vzťahuje sa na určenie, či táto verejná správa môže napriek takejto autonómii jednotku viesť a ukladať jej záväzné pokyny vo vzťahu k samotnému definovaniu a uskutočňovaniu jej cieľov, činností a strategického zamerania.

78 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že pojem „schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program“ súkromnej neziskovej inštitúcie v zmysle prílohy A odseku 20.15 prvej vety nariadenia č. 549/2013 sa má vykladať ako schopnosť verejnej správy prostredníctvom ukazovateľov kontroly uvedených v prílohe A odseku 2.39 písm. a) až e) a odseku 20.15 písm. a) až e) nariadenia č. 549/2013, ako aj prostredníctvom zodpovedajúcich ukazovateľov kontroly uplatniteľných na neziskové inštitúcie uvedených v prílohe A odseku 20.309 tohto nariadenia skutočne a zásadne ovplyvňovať samotné definovanie a uskutočňovanie cieľov súkromnej neziskovej inštitúcie, jej činností a operatívnych aspektov týchto činností, ako aj strategického zamerania a základnej orientácie, ktoré bude súkromná nezisková inštitúcia pri výkone týchto činností sledovať.

79 Vnútroštátnemu súdu preto prináleží overiť, či právomoci, ktoré má CONI voči FIG a FISE, môžu predstavovať „schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program“ týchto federácií v zmysle tejto definície.

80 Pokiaľ ide v tejto súvislosti po prvé o právomoc vymenovať audítorov poverených zastupovaním CONI v národných športových federáciách, vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 62 a 63 tohto rozsudku je potrebné konštatovať, že túto právomoc nemožno zaradiť pod ukazovateľ kontroly týkajúci sa „vymenúvani[a] vedúcich zamestnancov“, pretože audítori nie sú z povahy veci považovaní za „vedúcich zamestnancov“, a nemôžu teda určovať „všeobecnú politiku a program“ subjektu v zmysle definície uvedenej v bode 78 tohto rozsudku.

81 Pokiaľ ide po druhé o právomoci vyplývajúce z článkov 6 a 7 stanov CONI, je potrebné uviesť, že väčšinu z nich možno zaradiť pod ukazovateľ kontroly týkajúci sa „ustanoven[í] zakladajúcich listín“ alebo „ostatn[ých] ustanoven[í] zakladajúcej listiny, ako napríklad povinnosti v stanovách [súkromnej] neziskovej inštitúcie“, ako je vyložený v bodoch 64 až 66 tohto rozsudku. O takýto prípad ide okrem iného v súvislosti s právomocami CONI schvaľovať rozpočet, súvisiace programy činnosti a ročnú účtovnú súvahu národných športových federácií, vykonávať kontrolu národných športových federácií vo vzťahu k verejným aspektom ich činnosti, schvaľovať „na športové účely“ stanovy, predpisy na

vykonanie stanov, predpisy športového súdnictva a antidopingové predpisy národných športových federácií, a prípadne navrhovať vykonanie zmien v týchto textoch, vymenúvať audítorov poverených zastupovaním CONI v národných športových federáciách, rozhodovať o uvalení správneho dohľadu nad národnými športovými federáciami ak sa vyskytli závažné nezrovnalosti pri riadení alebo závažné porušenia športového práva zo strany riadiacich orgánov, definovať kritériá a podmienky vykonávania kontrol národných športových federácií zo strany CONI, s cieľom zabezpečiť riadnu organizáciu športových súťaží, stanovovať kritériá a podrobnosti týkajúce sa kontrol združených športových organizácií zo strany národných športových federácií a subsidiárnej kontroly zo strany CONI v prípade nedostatkov, stanovovať základné zásady, ktoré na účely uznania na športové účely musia spĺňať stanovy národných športových federácií alebo prijíma Kódex športovej spravodlivosti, ktorý musia dodržiavať všetky národné športové federácie. Ako vyplýva z bodu 53 tohto rozsudku, to isté platí aj v prípade právomoci CONI vydávať vo vzťahu k národným športovým federáciám smernice týkajúce sa výkonu športovej činnosti, ktorú zastrešujú, ak po vykonaní posúdenia vnútroštátneho súdu vzhľadom na odpoveď Súdneho dvora na prvú otázku bude možné zaradiť túto právomoc pod tento ukazovateľ kontroly.

82 V súvislosti s každou z týchto právomocí prislúcha vnútroštátnemu súdu, aby overil, či napriek technickej, organizačnej a riadiacej autonómii priznanej národným športovým federáciám, ako sú FIG a FISE, ktorá sa odráža v obsahu ich stanov, môže CONI skutočne a zásadne ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program uvedených federácií v zmysle definície uvedenej v bode 78 tohto rozsudku, alebo či sa účinok týchto právomocí obmedzuje, ako to pomenoval vnútroštátny súd, na jednoduchý „formálny a vonkajší dohľad“, ktorý by podobne ako úplne okrajové ovplyvňovanie nemal rozhodujúci vplyv na túto všeobecnú politiku alebo program.

83 Na tento účel musí vnútroštátny súd okrem iného overiť, či v dôsledku právomoci schvaľovať rozpočty a účtovné súvahy alebo vykonávať zmeny v stanovách federácií, ktoré sú ako príklady výslovne uvedené v prílohe A odseku 20.309 písm. i) nariadenia č. 549/2013, má CONI obyčajnú dozornú právomoc, alebo či má naopak rozhodujúci vplyv na samotné vymedzovanie a uskutočňovanie cieľov FIG a FISE, ich činností a operatívnych aspektov týchto činností, ako aj na strategické zameranie a základnú orientáciu, ktorú budú uvedené federácie pri svojich činnostiach sledovať.

84 Vnútroštátny súd musí tiež prípadne overiť, či je schopnosť CONI určovať všeobecnú politiku alebo program FIG a FISE skutočná a trvalá, a to v tom zmysle, že nejde len o právomoc vykonávanú dočasne a vo výnimočných prípadoch, ako je to zrejme v prípade právomoci CONI uvaľovať na federácie správny dohľad v prípade závažných pochybení alebo porušení športového práva zo strany riadiacich orgánov.

85 Po tretie vnútroštátnemu súdu tiež prináleží, aby overil, či sú ukazovatele kontroly uvedené v bodoch 67 a 68, ako aj v bodoch 71 a 72 tohto rozsudku, ktoré sa týkajú zmluvných dojednaní a vystavenie riziku, vo veciach samých relevantné a či prípadne prispievajú k potvrdeniu existencie verejnej kontroly. Vnútroštátny súd musí konkrétne overiť, či boli v prvom rade medzi CONI alebo akoukoľvek inou verejnou správou na jednej strane a FIG alebo FISE na druhej strane uzatvorené dohody, a či prípadne z ich obsahu a prípadných práv udelených CONI alebo tejto inej verejnej správe vyplývajú kontrolné právomoci, ktoré umožňujú určovať všeobecnú politiku alebo program FIG alebo FISE v zmysle definície uvedenej v bode 78 tohto rozsudku. Ďalej musí vnútroštátny súd overiť, či môžu byť CONI alebo akákoľvek iná verejná správa vystavené riziku spojenému s činnosťou takýchto národných športových federácií, ako sú FIG a FISE, alebo či sú oprávnení prijať voči týmto federáciám na ochranu proti takýmto prípadným rizikám opatrenia, z ktorých im vyplývajú práva umožňujúce im určovať všeobecnú politiku alebo program týchto federácií v zmysle definície uvedenej v bode 78 tohto rozsudku.

86 Pokiaľ ide po štvrté o ukazovateľ kontroly uvedený v bodoch 69 a 70 tohto rozsudku, tento ukazovateľ bude preskúmaný v bode 91 a nasl. tohto rozsudku.

87 Okrem toho je ešte potrebné spresniť, že analýza jednotlivých ukazovateľov kontroly uvedených v bodoch 80 až 86 tohto rozsudku musí byť predmetom celkového posúdenia v súlade s pravidlami stanovenými na tento účel v prílohe A odseku 2.39 poslednej vete, odseku 20.15 piatej a ôsmej vete a odseku 20.310 nariadenia č. 549/2013. Z týchto pravidiel vyplýva, že hoci v niektorých prípadoch môže na preukázanie kontroly stačiť jediný ukazovateľ, väčšinou musí v prospech existencie svedčiť viacero ukazovateľov spoločne, pričom niektoré z nich nemusia byť vzhľadom na dotknutú situáciu relevantné a ako to vyplýva z bodu 70 tohto rozsudku, ukazovateľ týkajúci sa miery financovania nemusí byť rozhodujúci. Vnútroštátnemu súdu teda prislúcha vykonať takéto celkové posúdenie vzhľadom na tieto pravidlá, pričom je potrebné spresniť, že toto celkové posúdenie je v súlade s prílohou A odsekom 20.15 poslednou vetou nariadenia č. 549/2013 svojou povahou „vecou úsudku“.

88 V rámci tejto „veci úsudku“ musí vnútroštátny súd tiež zohľadniť skutočnosť, že na to, aby mohol dospieť k záveru o existencii kontroly len na základe jediného ukazovateľa, môže postačovať vysoká akumulácia nepriamych dôkazov preukazujúcich existenciu kontroly v rámci tohto jediného ukazovateľa. V prejednávanej veci je potrebné pripomenúť, že mnohé z právomocí CONI možno zaradiť pod ukazovateľ kontroly týkajúci sa „ustanoven[í] zakladajúcich listín“ a „ostatn[ých] ustanoven[í] zakladajúcej listiny, ako napríklad povinnosti v stanovách [súkromnej] neziskovej inštitúcie“. V prípade, že by vnútroštátny súd po celkovom posúdení, ktoré mu prináleží vykonať, dospel k záveru, že tieto právomoci alebo veľká časť z nich prispievajú k potvrdeniu existencie kontroly, mal by ešte overiť, či tento ukazovateľ kontroly sám osebe postačuje na preukázanie kontroly.

89 Pokiaľ ide o okolnosť uvedenú vnútroštátnym súdom, podľa ktorého talianske národné športové federácie vykonávajú vplyv na činnosť CONI, lebo sú väčšinovo zastúpené v jeho hlavných rozhodovacích kolegiálnych orgánoch, ako je Národná rada alebo Národná komisia, je potrebné zdôrazniť, že táto okolnosť je relevantná len vtedy, ak je preukázané, že každá z týchto federácií posudzovaná samostatne je schopná vykonávať významný vplyv na verejnú kontrolu, ktorú CONI vykonáva voči tejto federácii, a môže tak túto kontrolu zbaviť účinku, a to bez ohľadu na vplyv ostatných športových federácií nachádzajúcich sa v podobnej situácii, a tak opäť získať schopnosť určovať svoju všeobecnú politiku alebo program. Prípadné overenie tejto skutočnosti prislúcha vnútroštátnemu súdu.

90 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je na druhú otázku potrebné odpovedať tak, že pojem „schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program“ súkromnej neziskovej inštitúcie v zmysle prílohy A odseku 20.15 prvej vety nariadenia č. 549/2013 sa má vykladať ako schopnosť verejnej správy trvalo a sústavne vykonávať skutočný a podstatný vplyv na definovanie a dosahovanie cieľov súkromnej neziskovej inštitúcie, jej činností a ich operatívnych aspektov, ako aj strategického zamerania a základnej orientácie, ktoré bude súkromná nezisková inštitúcia pri výkone týchto činností sledovať. V prípadoch ako vo veciach samých prislúcha vnútroštátnemu súdu, aby s ohľadom na ukazovatele kontroly uvedené v prílohe A odseku 2.39 písm. a) až e) a odseku 20.15 písm. a) až e) nariadenia č. 549/2013, ako aj s ohľadom na zodpovedajúce ukazovatele kontroly uplatniteľné na súkromné neziskové inštitúcie uvedené v prílohe A odseku 20.309 tohto nariadenia overil, či taká verejná správa, akou je národný olympijský výbor, o ktorý ide vo veciach samých, vykonáva verejnú kontrolu nad takýmito národnými športovými federáciami založenými vo forme súkromných neziskových inštitúcií, o aké ide vo veciach samých, pričom na tento účel vykoná celkové posúdenie, ktoré je v súlade s prílohou A odsekom 2.39 poslednou vetou, odsekom 20.15 piatou až ôsmou vetou a odsekom 20.310 uvedeného nariadenia, zo svojej samotnej povahy vecou úsudku.

O tretej otázke

91 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či členské príspevky, ktoré platia členovia súkromnej neziskovej inštitúcie podľa súkromného práva, akou sú národné športové federácie, o ktoré ide vo veci samej, môžu byť zohľadnené na účely overenia existencie verejnej kontroly a v prípade kladnej odpovede, či je potrebné tieto príspevky, ktoré predstavujú prevažnú časť príjmov tejto súkromnej neziskovej inštitúcie, považovať za verejné alebo súkromné financovanie.

92 Na úvod je potrebné poznamenať, že vnútroštátny súd formuloval svoju otázku nielen s odkazom na odsek 20.15 prílohy A nariadenia č. 549/2013, ale aj na odseky 4.125 a 4.126 tejto prílohy.

93 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ustanovenia prílohy A odsekov 4.125 a 4.126 nariadenia č. 549/2013 sú irelevantné, pokiaľ ide o odpoveď na tretiu otázku. Cieľom týchto ustanovení, ktoré sú obsiahnuté v kapitole 4 tejto prílohy venovanej „rozdeľovacím operáciám“, teda transakciám, pri ktorých dochádza k rozdeleniu pridanej hodnoty vytvorenej výrobou a prerozdeľuje sa dôchodok a majetok, je totiž iba vymedziť a spresniť pojem „bežné transfery NZISD“, a to tak, že sú doň zahrnuté okrem iného „pravidelné členské, ktoré platia domácnosti… športovým… organizáciám“. Okrem toho, že tento pojem sám osebe nesúvisí s otázkou verejnej kontroly, je potrebné konštatovať, že uvedené ustanovenia sa nevzťahujú na všetky súkromné neziskové inštitúcie, ale iba na NZISD, teda na inštitucionálne jednotky zaradené do súkromného sektora, pri ktorých bolo konštatované, že nie sú kontrolované verejnou správou. Predmetné ustanovenia sa teda týkajú jednotiek, pri ktorých bola možnosť verejnej kontroly vylúčená, a upravujú otázku, ktorá je úplne odlišná od otázky kontroly.

94 Z toho vyplýva, že tretiu otázku je potrebné analyzovať len z hľadiska ukazovateľa kontroly týkajúceho sa miery financovania, ktorý je upravený, ako to vyplýva z bodu 69 tohto rozsudku, prílohou A odsekom 2.39 písm. d) odsekom 20.15 písm. d) a odsekom 20.309 písm. i) poslednou vetou nariadenia č. 549/2013.

95 Pokiaľ ide v prvom rade o otázku zohľadnenia členských príspevkov na účely overenia existencie verejnej kontroly v rámci ukazovateľa kontroly týkajúceho sa miery financovania, je potrebné uviesť, že ukazovateľ uvedený v predchádzajúcom bode tohto rozsudku vyžaduje, aby sa pred týmto overením určil podiel verejného financovania na celkových príjmoch súkromnej neziskovej inštitúcie. Vzhľadom na to, že členské príspevky sú súčasťou príjmov súkromnej neziskovej inštitúcie, akou sú FIG a FISE, je nevyhnutné ich istým spôsobom zohľadniť, aby bolo možné určiť, v akom pomere je súkromná nezisková inštitúcia financovaná z verejných zdrojov, a teda určiť, či verejná kontrola existuje alebo nie.

96 Pokiaľ ide v druhom rade o otázku verejnej alebo súkromnej povahy členských príspevkov, podobne ako to robí vnútroštátny súd, je potrebné uviesť, že sa naozaj na prvý pohľad zdá, že ide o súkromnú platbu asynalagmatickej povahy, ktorú realizujú jednotlivci zaradení v rámci klasifikácie ESA 2010 do sektora domácností, a to v prospech inštitucionálnych jednotiek vo forme súkromnej neziskovej inštitúcie.

97 Vzhľadom na cieľ, ktorý sleduje nariadenie č. 549/2013, ktorým ako bolo pripomenuté v bode 32 tohto rozsudku, je zostavovanie účtov členských štátov na základe jednotných zásad, ktoré nie je možné vykladať rôzne, aby bolo možné získať porovnateľné výsledky, však platí, že pri zaradení členských príspevkov medzi súkromné alebo verejné zdroje financovania na štatistické účely sa nemôže brať do úvahy len súkromná alebo verejná povaha platiteľa členského príspevku či právny vzťah medzi týmto platiteľom a súkromnou neziskovou inštitúciou podľa vnútroštátneho práva.

98 Je totiž potrebné tiež zohľadniť všetky skutočnosti, ktoré môžu byť určujúcimi pre verejnú alebo súkromnú povahu členských príspevkov, ako je kontext, do ktorého tieto príspevky zapadajú, ich využitie vzhľadom na verejné záujmy, ku ktorým sa môžu viazať, ich povinný alebo nepovinný charakter, skutočnosť, či predstavujú protiplnenie za skutočné využívanie služieb poskytovaných

príslušnou jednotkou, ako aj autonómia, ktorou táto jednotka disponuje pri stanovovaní ich výšky. Príspevok, ktorý sú členovia povinní platiť národným športovým federáciám vo veciach samých, by teda bez ohľadu na súkromnú povahu jeho platcov a jeho právnu kvalifikáciu podľa vnútroštátneho práva mohol byť na účely ESA 2010 považovaný za príspevok verejnej povahy vzhľadom na to, že ide o povinný príspevok, ktorý je bez toho, aby nutne predstavoval protihodnotu za skutočné využívanie poskytovaných služieb, vyberaný vo verejnom hospodárskom alebo sociálnom záujme, a to okrem iného v prospech právnických osôb založených podľa súkromného práva, ako sú tieto národné športové federácie.

99 V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdnemu dvoru v týchto veciach v prvom rade vyplýva, že talianske národné športové federácie, akými sú FIG a FISEU, majú, ako bolo uvedené v bode 52 tohto rozsudku, monopolné postavenie v rámci jednotlivých športových disciplín, ktoré zastrešujú, a to v tom zmysle, že verejné aspekty športovej činnosti, teda prevádzkovanie športu vo formálnom, oficiálnom či reprezentačnom kontexte, podliehajú ich výlučnej právomoci. V druhom rade činnosť týchto federácií má v súlade s článkom 15 ods. 1 legislatívneho dekrétu č. 242/1999, ako aj článkom 7 ods. 5 a článkom 20 ods. 4 stanov CONI verejný rozmer, ktorý spočíva v riadnej organizácii súťaží, olympijskej príprave a športovej činnosti prevádzkovanej na vysokej úrovni. V treťom rade vzhľadom na monopolné postavenie uvedené v tomto odseku je platenie členských príspevkov povinné pre každého, kto chce vykonávať športovú činnosť organizovanú príslušnou národnou športovou federáciou, pokiaľ ide o verejné aspekty tejto činnosti, pričom je potrebné spresniť, že každý, kto sa chce zúčastniť na činnostiach spadajúcich do pôsobnosti federácie, sa musí stať jej členom. V štvrtom rade členské príspevky nevyhnutne nepredstavujú protiplnenie za skutočné využívanie služieb poskytovaných národnými športovými federáciami, keďže všetci členovia neprevádzkujú príslušnú športovú činnosť v súvislosti s jej verejnými aspektmi.

100 Členské príspevky, ktoré sú členovia povinní platiť národným športovým federáciám, o ktoré ide vo veciach samých, by tak bolo možné kvalifikovať ako príspevky verejnej povahy, keďže tieto príspevky na základe svojho povinného charakteru prispievajú k financovaniu cieľov verejného záujmu, ktoré pri každej športovej disciplíne sleduje jediná národná federácia a ktoré spočívajú v podpore športu všeobecne a osobitne v podpore športu prevádzkovaného na vysokej úrovni, a to bez toho, aby tieto príspevky predstavovali protiplnenie za skutočné využívanie takto poskytovaných služieb.

101 Na pojednávaní pred Súdnym dvorom však FIG uviedol, že národné športové zväzy určujú výšku uvedených členských príspevkov úplne samostatne, pričom overenie tejto skutočnosti prináleží vnútroštátnemu súdu. Aj keď táto skutočnosť, ak bude preukázaná, musí byť skutočne zohľadnená v rámci posúdenia súkromnej alebo verejnej povahy členských príspevkov, je potrebné zdôrazniť, že uvedená samostatnosť nevedie nevyhnutne k spochybneniu verejnej povahy týchto členských príspevkov.

102 Aj keď je totiž pravda, že samostatnosť národných športových federácií pri určovaní výšky členských príspevkov by mohla ako súčasť širšej organizačnej a rozpočtovej samostatnosti brániť tomu, aby boli tieto federácie považované za úzko závislé na CONI, o takýto prípad by nešlo, ak by CONI v rámci svojich právomocí kontrolovať rozpočet uvedených federácií mal možnosť významne ovplyvňovať výšku týchto členských príspevkov alebo znížiť svoju finančnú účasť v prípade nezhody v otázke výšky týchto členských príspevkov, ako ju stanovili tieto federácie. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby tieto otázky overil a aby v prípade, že národné športové federácie skutočne majú právomoc úplne samostatne určiť výšku členských príspevkov, rozhodol, či táto samostatnosť postačuje na spochybnenie analýzy vykonanej v bode 100 tohto rozsudku.

103 V prípade, že by vnútroštátny súd na základe tohto overenia dospel k záveru, že členské príspevky sú súkromnej povahy, musel by s ohľadom na to, čo bolo uvedené v bode 70 tohto rozsudku, konštatovať, že kontrola FIG a FISE zo strany CONI nie je na základe ukazovateľa kontroly týkajúceho sa miery financovania preukázaná, a to z dôvodu, že tieto federácie, ktoré CONI financuje len približne z 30 %, by v takom prípade neboli financované prevažne z verejných zdrojov.

104 Naopak, ak by vnútroštátny súd považoval členské príspevky, ktoré členovia musia platiť voči národným športovým federáciám, za „verejné platby“, tieto členské príspevky by museli byť zaradené medzi zdroje financovania z verejných zdrojov, rovnako ako podpora poskytovaná zo strany CONI. V tejto súvislosti zo spisu predloženého Súdnemu dvoru, a konkrétne z účtovných závierok FIG a FISE za hospodársky rok 2015, na ktoré odkazuje vnútroštátny súd, vyplýva, že podiel verejného financovania zahŕňajúci jednak príspevok zo strany CONI vo výške približne 30 %, ako aj členské príspevky vo výške presahujúcej 60 %, prekračuje 90 % týchto celkových príjmov tak pri FIG, ako aj pri FISEU, čo sú okolnosti, ktoré musí v prípade potreby overiť vnútroštátny súd. V rámci ukazovateľa kontroly, ktorý sa týka miery financovania, by tak za tohto predpokladu bolo potrebné konštatovať, že oba vnútroštátne športové zväzy sú takmer úplne financované z verejnej podpory a verejných platieb.

105 Ako však už bolo uvedené v bode 70 tohto rozsudku, z prílohy A odseku 20.15 piatej vety a odseku 20.309 písm. i) poslednej vety nariadenia č. 549/2013 vyplýva, že skutočnosť, že inštitucionálna jednotka, akou je súkromná nezisková inštitúcia, je takmer úplne financovaná verejným sektorom, sama osebe nepostačuje na konštatovanie existencie verejnej kontroly v jej prípade, ak kontroly tohto toku financovania nie sú natoľko obmedzujúce, aby mohli ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program predmetnej jednotky, ktorá je tak aj naďalej schopná určovať túto politiku alebo program.

106 Posúdenie existencie verejnej kontroly totiž závisí na miere nezávislosti, ktorú môže mať súkromná nezisková inštitúcia pri využívaní a rozdeľovaní časti príjmov pochádzajúcich z verejných zdrojov, ako aj na miere kontroly a obmedzení, ktorým môže táto súkromná nezisková inštitúcia v tomto smere podliehať.

107 V prípade, že vnútroštátny súd v prejednávaných veciach kvalifikuje príspevky, ktoré musia platiť členovia, ako „verejné platby“, bude musieť tento súd overiť, či CONI v rámci kontroly, ktorú vykonáva nad verejnými aspektmi činnosti národných športových federácií na základe článku 7 ods. 5 svojich stanov, kontroluje výhradne to, ako je využívaná celá finančná podpora alebo jej časť, ktorú poskytuje v prospech FIG a FISE vo výške približne 30 %, alebo či má tiež možnosť úplne alebo čiastočne kontrolovať, ako federácie využívajú uvedené členské príspevky. V rámci tohto skúmania bude môcť vnútroštátny súd dospieť k záveru o existencii verejnej kontroly len v prípade, že kontroly vykonávané CONI vo vzťahu k ním poskytovanej podpore a vo vzťahu k uvedeným členským príspevkom sú natoľko obmedzujúce, že môžu ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program FIG a FISE do tej miery, že tieto federácie už nie sú naďalej schopné určovať svoju politiku alebo program.

108 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je na tretiu otázku potrebné odpovedať tak, že príloha A odsek 2.39 písm. d), odsek 20.15 písm. d) a odsek 20.309 písm. i) posledná veta nariadenia č. 549/2013 sa má vykladať v tom zmysle, že členské príspevky platené členmi súkromnej neziskovej inštitúcie založenej podľa súkromného práva, ako sú národné športové federácie, o ktoré ide vo veciach samých, musia byť zohľadnené na účely overenia existencie verejnej kontroly. Takéto členské príspevky môžu byť bez ohľadu na súkromnú povahu ich platcov a ich právnu kvalifikáciu podľa vnútroštátneho práva v rámci ukazovateľa kontroly týkajúceho sa miery financovania podľa prílohy A odseku 2.39 písm. d) a odseku 20.15 písm. d) tohto nariadenia považované za platby verejnej povahy, ak ide o povinné platby, ktoré sú bez toho, aby nevyhnutne predstavovali protiplnenie za skutočné využívanie poskytovaných služieb, vyberané vo verejnom záujme v prospech národných športových federácií, ktoré majú monopolné postavenie v rámci športovej disciplíny, ktorú zastrešujú, a to v tom zmysle, že verejné aspekty športovej činnosti podliehajú ich výlučnej právomoci, s výnimkou toho, že by tieto federácie mali naďalej organizačnú a rozpočtovú kontrolu nad týmito členskými príspevkami, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. V prípade, že vnútroštátny súd dospeje k záveru, že uvedené členské príspevky musia byť považované za verejné platby, bude musieť tento súd ešte overiť, či je aj za podmienok takmer úplného financovania príslušných národných športových federácií zo strany verejného sektora kontrola príslušných finančných tokov natoľko obmedzujúca, že môže skutočne a podstatným spôsobom ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program uvedených federácií, alebo či sú tieto federácie aj naďalej schopné určovať túto politiku alebo program.

O trovách

109 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

1. **Pojem „verejný zásah vo forme všeobecných nariadení uplatniteľných na všetky jednotky, ktoré vykonávajú tú istú činnosť“ uvedený v prílohe A odseku 20.15 druhej vete nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 549/2013 z 21. mája 2013 o európskom systéme národných a regionálnych účtov v Európskej únii sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na každý zásah jednotky verejného sektora, ktorým sa stanovuje alebo uplatňuje právna úprava, ktorá má bez rozlišovania a jednotne podriadiť všetky jednotky v príslušnom odbore činnosti všeobecným a abstraktným pravidlám so širokou pôsobnosťou alebo všeobecným pokynom, a to bez toho, aby takáto právna úprava mohla vzhľadom na svoju povahu a vlastnosti, osobitne prostredníctvom „nadmernej“ regulácie v zmysle prílohy A odseku 20.309 písm. h) nariadenia č. 549/2013, *de facto* diktovať všeobecnú politiku alebo program jednotiek v dotknutej oblasti činnosti.**

2. **Pojem „schopnosť určovať všeobecnú politiku alebo program“ [súkromnej] neziskovej inštitúcie v zmysle prílohy A odseku 20.15 prvej vety nariadenia č. 549/2013 sa má vykladať ako schopnosť verejnej správy trvalo a sústavne vykonávať skutočný a podstatný vplyv na definovanie a dosahovanie cieľov súkromnej neziskovej inštitúcie, jej činností a ich operatívnych aspektov, ako aj strategického zamerania a základnej orientácie, ktoré bude súkromná nezisková inštitúcia pri výkone týchto činností sledovať. V prípadoch ako vo veciach samých prislúcha vnútroštátnemu súdu, aby s ohľadom na ukazovatele kontroly uvedené v prílohe A odseku 2.39 písm. a) až e) a odseku 20.15 písm. a) až e) nariadenia č. 549/2013, ako aj s ohľadom na zodpovedajúce ukazovatele kontroly uplatniteľné na súkromné neziskové inštitúcie uvedené v prílohe A odseku 20.309 tohto nariadenia overil, či taká verejná správa, akou je národný olympijský výbor, o ktorý ide vo veciach samých, vykonáva verejnú kontrolu nad takýmito národnými športovými federáciami založenými vo forme súkromných neziskových inštitúcií, o aké ide vo veciach samých, pričom na tento účel vykoná celkové posúdenie, ktoré je v súlade s prílohou A odsekom 2.39 poslednou vetou, odsekom 20.15 piatou až ôsmou vetou a odsekom 20.310 uvedeného nariadenia, zo svojej samotnej povahy vecou úsudku.**

3. **Príloha A odsek 2.39 písm. d), odsek 20.15 písm. d) a odsek 20.309 písm. i) posledná veta nariadenia č. 549/2013 sa má vykladať v tom zmysle, že členské príspevky platené členmi súkromnej neziskovej inštitúcie založenej podľa súkromného práva, ako sú národné športové federácie, o ktoré ide vo veciach samých, musia byť zohľadnené na účely overenia existencie verejnej kontroly. Takéto členské príspevky môžu byť bez ohľadu na súkromnú povahu ich platcov a ich právnu kvalifikáciu podľa vnútroštátneho práva v rámci ukazovateľa kontroly týkajúceho sa miery financovania podľa prílohy A odseku 2.39 písm. d) a odseku 20.15 písm. d) tohto nariadenia považované za platby verejnej povahy, ak ide o povinné platby, ktoré sú bez toho, aby nevyhnutne predstavovali protiplnenie za skutočné využívanie poskytovaných služieb, vyberané vo verejnom záujme v prospech národných športových federácií, ktoré majú monopolné postavenie v rámci športovej disciplíny, ktorú zastrešujú, a to v tom zmysle, že verejné aspekty športovej činnosti podliehajú ich výlučnej právomoci s výnimkou toho, že by tieto federácie mali naďalej organizačnú a rozpočtovú kontrolu nad týmito členskými príspevkami, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. V prípade, že vnútroštátny súd dospeje k záveru, že uvedené členské príspevky musia byť považované za**

verejné platby, bude musieť tento súd ešte overiť, či je aj za podmienok takmer úplného financovania príslušných národných športových federácií zo strany verejného sektora kontrola príslušných finančných tokov natoľko obmedzujúca, že môže skutočne a podstatným spôsobom ovplyvňovať všeobecnú politiku alebo program uvedených federácií, alebo či sú tieto federácie aj naďalej schopné určovať túto politiku alebo program.

Podpisy